

Ikt. sz.: NBB-41/7-2/2018.
NBB-3/2018. sz. ülés
(NBB-3/2018-2022. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Nemzetbiztonsági bizottságának**
2018. május 15-én, kedden 16 óra 06 perckor kezdődően
az Országgyűlés Irodaháza I. emelet III. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter-jelölt kinevezés előtti meghallgatása</i>	5
<i>Szijjártó Péter tájékoztatója</i>	5
<i>Kérdések, hozzászólások, reagálások</i>	10
<i>Határozathozatal</i>	30
<i>Az ülés berekesztése</i>	31

Napirendi javaslat

Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter-jelölt kinevezés előtti meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Mirkóczki Ádám (Jobbik), a bizottság elnöke

Németh Zsolt (Fidesz), a bizottság alelnöke
Halász János (Fidesz)
Lezsák Sándor (Fidesz)
Móring József Attila (KDNP)
Dr. Molnár Zsolt (MSZP)
Dr. Szél Bernadett (LMP)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Imre Bernadett bizottsági munkatárs

Meghívottak

Hozzászóló

Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter-jelölt

Megjelentek

Magyar Levente miniszterhelyettes (Külgazdasági és
Külügyminisztérium)
Dr. Budai Gyula miniszteri biztos (Külgazdasági és
Külügyminisztérium)
Menczer Tamás helyettes államtitkár (Külgazdasági és
Külügyminisztérium)
Pásztor István vezérőrnagy, az Információs Hivatal főigazgatója
Monspart László (Külgazdasági és Külügyminisztérium)
Varjú Fanni Réka (Külgazdasági és Külügyminisztérium)
Sencz Zsófia (Külgazdasági és Külügyminisztérium)
Béresné Csukai Márta (Külgazdasági és Külügyminisztérium)
Dr. Báthory Zoltán (Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság)
Asztalos Dávid szakértő (Fidesz)
Sas Zoltán szakértő (Jobbik)

(Az ülés kezdetének időpontja: 16 óra 06 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Szép jó napot kívánok mindenkinek! Nagy tisztelettel köszöntöm a Nemzetbiztonsági bizottság tagjait, és külön köszöntöm Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter-jelölt urat körünkben, illetve Magyar Levente miniszterhelyettes urat és mindenkit, aki érdeklődéssel követi mai munkánkat. A Nemzetbiztonsági bizottság ülését ezennel megnyitom.

Elsőként a határozatképességet állapítjuk meg: száz százalékos jelenlét van, azaz 7 fővel a bizottság határozatképes.

Az előzetesen kiküldésre került napirendi javaslat egyetlen napirendi pontot tartalmaz, nevezetesen Szijjártó Péter külgazdasági külügyminiszter-jelölt kinevezés előtti meghallgatását. Arra tennék javaslatot, ahogy az eddigi meghallgatások rendjét már megszokhattuk, hogy először miniszterjelölt úr adja meg tájékoztatását, programbeszédét, és aztán első körben majd - nem tudom, hogyan kényelmesebb, ha összegyűjtjük az összes kérdést vagy egy kérdés, egy válasz? *(Szijjártó Péter jelzésére:)* Szerintem gyűjtsük össze. Ha pedig nyilván az Információs Hivatalt, vagyis a hírszerzést érintő olyan kérdések merülnek fel, amelyek adott esetben minősített adatot képezhetnek, mármint a válaszok, akkor majd kérném miniszterjelölt urat, hogy ezt jelezze. Elvileg a technikai feltételek adottak ahhoz, hogy ha szükséges, akkor zárt ülést rendeljünk el.

Kérdezem, hogy a napirendi pontot ki támogatja. *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 7 igennel ezt támogatjuk. Én pedig át is adom a szót a miniszterjelölt úrnak.

Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter-jelölt kinevezés előtti meghallgatása

Szijjártó Péter tájékoztatója

SZIJJÁRTÓ PÉTER miniszterjelölt: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen a lehetőséget, hogy a Nemzetbiztonsági bizottság előtt is számot adhatok a magyar külpolitika előtt álló kihívásokról. Itt az előző három bizottsággal ellentétben nem tudom azt mondani, hogy beszámolnék az eddigiekről, mert erre nincsen módom. 2012 és 2018 között a polgári hírszerzés és ezen keresztül az Információs Hivatal irányítása nem az általam vezetett tárcához tartozott. A következő napokban hivatalba lépő új kormány szerkezete azonban úgy változik meg, hogy az Információs Hivatal irányítása a Külgazdasági és Külügyminisztériumhoz kerül vissza gyakorlatilag a 2012-es állapothoz képest.

Hadd tájékoztassam arról a bizottság tagjait, hogy nem ez az egyetlen olyan funkció, amivel bővül a minisztérium portfóliója, emellett még a Külgazdasági és Külügyminisztériumhoz kerülnek a nemzetközi energiátárgyalások lefolytatásával kapcsolatos kormányzati feladatok.

Hozzánk kerül az úrkutatás, és hozzánk kerülnek az Interreg-programok is, tehát a határon átnyúló infrastrukturális és egyéb gazdasági fejlesztések kérdése is nálunk lesz, emellett horizontálisan a nemzetközi szerződések ratifikációjával kapcsolatos felelősséget is megkapjuk, hogy végre kiküszöbölhető legyen az a helyzet, hogy évekkal ezelőtt aláírt nemzetközi megállapodások sem jutnak el valamilyen oknál fogva a parlamenti ratifikáció folyamatáig, ami nem helyes, a komolyan vehetőség szempontjából sem, azt gondolom. Úgyhogy ez az öt olyan jelentősebb terület van, amellyel a minisztérium portfóliója kiegészül.

Nemzetbiztonsági bizottsági meghallgatásom során, ha megengedik, először azt vetném fel, hogy az elmúlt években a világban végbement rendkívüli mélységű, hatású és sebességű változások, illetve folyamatok nyomán mind a gazdasági, mind a politikai, mind a biztonsági viszonyok jelentős mértékben megváltoztak, és ezek elég erőteljes interdependenciában vannak egymással, egyik sem lehet független a másiktól.

És hogy milyen komplex biztonsági kihívásokkal nézhetünk majd szembe az elkövetkezendő időszakban, arra szerintem elég jó előrejelzést ad az a tény, hogy a globális, szubregionális, regionális szövetségek és megállapodások milyen sebességgel kezdtek el felbomlani az elmúlt időszakban; hogy messzebbre ne menjünk, például az iráni nukleáris megállapodás felmondása az egyik ilyen teljesen új fejlemény. Nyilvánvalóan néhány héttel vagy hónappal ezelőtt senki egy lyukas garast nem adott volna azért, hogy lesz Egyesült Államok-Észak-Korea legfelsőbb szintű találkozó, mint ahogyan a közel-keleti békefolyamattal kapcsolatos folyamatos turbulenciák sem tartoznak a könnyen előre jelezhető nemzetközi folyamatok közé. Ugyanakkor pedig azok a konfliktusok, amelyek akár két- vagy többszereplősként álltak elő az elmúlt években, egyáltalán nem a megoldás irányába mutatnak. Hogy messzebb ne menjünk, az észak-afrikai vagy közel-keleti térség háborús konfliktusai, azt gondolom, közel sem a lezárás irányába haladnak.

Ha megengedik, tisztelt képviselőtársaim, csak tényleg távirati stílusban szeretném idehozni azokat a konfliktushelyzeteket, amelyek biztonsági típusú kihívásokat jelenthetnek az elkövetkezendő időszakban Magyarország és a közép-európai térség számára.

Elsőként hoznám ide a migrációs válság kiújulásának lehetőségét. Az elmúlt héten Athénban ültünk össze, a nyugat-balkáni térség és a közép-európai térség külügyminiszterei, és ott világossá vált a számunkra, hogy Thessalonikiben gyakorlatilag ötszörösére nőtt egy hónap alatt a szárazföldön érkező bevándorlók száma, ami a város vezetői szerint a 2015-ös állapotokat kezdi visszatükrözni. Jól láthatóan az elmúlt években az Európai Unió nem használta ki az EU-török-megállapodásból fakadó viszonylag nyugodtabb időszakot arra, hogy a saját határvédelmi kapacitását azon a területen kiépítse, ahol a leginkább sebezhetőnek tűnik az Európai Unió, így a Földközi-tengeren, illetve a görögországi partszakaszokon. A legkonzervatívabb és legvisszafogottabb becslések szerint is mintegy 30-35 millió olyan ember él a közel-keleti és az észak-afrikai térségben, akik a saját élethelyzetüknél fogva könnyen hozhatnak olyan döntést, hogy elhagyják a jelenlegi tartózkodási helyüket. Közéjük tartoznak azok, akik jelenleg már belső menekültként élnek; közéjük tartoznak azok, akik rendszeres humanitárius segílyre szorulnak; és közéjük tartoznak azok, akik már az eredeti lakóhelyükhöz képest egy másik ország területén élnek.

A tegnapi napon Brüsszelben találkoztam a libanoni külügyminiszterrel, aki szintén világossá tette, hogy lassan kezd nehezen megoldhatóvá válni a helyzet a nagy létszámú menekült miatt, de ugyanígy a Jordániában vagy Irak kurd területein, valamint Törökországban tartózkodó menekültek számának növekedése is egyértelműen aggodalomra ad okot, és amikor a 30-35 millió emberről beszélünk, akkor a szubszaharai térséget még ide sem értjük, holott világos, hogy ott is olyan mozgások vannak, amik sok millió főt érintenek. És azok a legutóbbi értesülések - és remélem, hogy itt nem sértek semmifajta titoktartási kötelezettséget -, amelyek arról szólnak, hogy Pakisztánból megpróbálják az odavándorolt afgánokat minél előbb kinyomni, az még további migrációs folyamatok elindítását jelentheti, arról nem is beszélve, hogy amikor legutóbb a NATO-külügyminiszterek találkozásán Afganisztánról hallgathattunk meg beszámolót, akkor ott sem arról igyekeztek

győzködni minket, hogy márpedig a helyzet Afganisztánban egyre jobb - merthogy nem az. Tehát a minket körülvevő világ instabilitásai, gazdasági visszaesései, illetve politikai vagy fegyveres típusú konfliktusai mind-mind oda mutatnak, hogy ezek a bizonyos népvándorlási folyamatok a jövőben erősödni fognak.

A második ilyen konfliktushelyzet, illetve fenyegetés, amit szeretnék idehozni, abból fakad, hogy Magyarország részese a globális terrorellenes fellépésnek. Ráadásul mi egy olyan ország vagyunk, amely nemcsak beszél a terrorellenes fellépésről, hanem részt is veszünk katonákkal ebben a nemzetközi erőfeszítésben. A parlament felhatalmazása alapján 200 főre növeltük az Iszlám Állam elleni globális koalíció keretei között szolgáló magyar katonák létszámát. Ugyan a nemzetközi koalíció nagyon komoly sikereket ért el, amelynek nyomán az Iszlám Állam által korábban elfoglalt területek 98 százaléka felszabadult, de ez három újabb kihívást hoz elő. Egyrészt az Iszlám Állam taktikát változtat, és az eddigi nagymértékű terrorcselekményekre, nagyszabású terrorcselekményekre fókuszáló taktikája helyett sokkal inkább az úgynevezett alvó sejtek és magányos harcosok taktikájára tér át. Másrészt nyilvánvalóan a területek és az azokkal járó gazdasági erőforrások elvesztésével azok az úgynevezett idegen harcosok - foreign terrorist fighters -, akik az Iszlám Állam kötelékeiben szolgáltak és sok esetben európai állampolgárok, nyilvánvalóan megkísérlik a visszatérést az európai kontinensre, amivel komolyan számolni kell; nyilvánvalóan egy meginduló migrációs hullám ezt csak segíti, vagy segítheti, vagy segítené. Harmadrészt pedig ott van az elüldözöttek visszatérésének a kérdése, ugyanis ha az Iszlám Államtól felszabadított területekre nem tudnak visszatérni a korábban ott élt közösségek, akkor a vákuumot pillanatok alatt be fogják tölteni azok, akik nem feltétlenül jó szándékkal érkeznek. Ezért is fontos, hogy amikor például a keresztény közösségeket támogatjuk, akkor ott elsősorban az ő visszatérésüket kell segíteni.

A harmadik ilyen lehetséges biztonsági fenyegetés, amit szeretnék idehozni, hazánk nemzetközi katonai szerepvállalásával kapcsolatos. Ma Magyarországról 937 katona szolgál külföldön; itt és most szerintem érdemes a nagyrabecslésünkről biztosítani azokat a nőket és férfiakat, akik a Magyar Honvédség kötelékében külföldön vállaltak szolgálatot, legyen az NATO, Európai Unió, EBESZ, ENSZ vagy bármely más vezetésű nemzetközi kötelék, nyilvánvalóan büszkék lehetünk a teljesítményükre, legyen szó Irakról, Afganisztánról, Koszovóról, a Nyugat-Balkánról általában vagy Ciprusról, de nyilvánvalóan minden egyes nemzetközi katonai szerepvállalás növeli egy ország biztonsági fenyegetettségi szintjét - a kérdés mindig az, hogy mennyivel.

Negyedikként szeretném idehozni az Európa jövőjéről szóló vitát. Az, hogy Európa jövőjéről ma vita zajlik, szerintem nem megy csodaszámba, vagy nem kéne hogy csodaszámba menjen, mert mikor legyen vita Európa jövőjéről, ha nem akkor, amikor történelmi kihívásokkal szembesülünk, ráadásul olyanokkal, amelyekből egy éppen elég lenne ahhoz, hogy az Európai Unió elbíbelődjön vele, nem kéne öt egyből. És ezen történelmi kihívások nyomán jól látható, hogy egy komoly föderalista, szuverenista szembenállás van. Nyilvánvalóan ezek a viták éleződni fognak az elkövetkezendő esztendőkből. Nyilvánvalóan ezeknek a vitáknak az emocionális töltete is erősödni fog az elkövetkezendő években. Itt csak zárójelesen jegyzem meg, hogy szerintem nem azzal van a baj, pontosabban azzal semmi baj nincsen, hogy vita van Európa jövőjéről, a baj inkább az, hogy ha valaki nem a mainstreamhez igazodó álláspontot képvisel, akkor azonnal megbélyegzik, európaiatlannak minősítik.

A lényeg az, hogy az Európa jövőjéről folyó viták biztosan fenn fognak maradni az elkövetkezendő esztendőkből, amelyeknek a biztonsági kihatásaival számolni kell.

Itt nyitnék egy alfejezetet, ez pedig az Európai Unió bővítésével kapcsolatos vita, ami nem maga a vita miatt érdekes számunkra, hanem azért érdekes, mert ez a Nyugat-Balkánról szól. A Nyugat-Balkánon jelenleg olyan történelmi jellegű feszültségek kezdik újra felütni a fejüket, amelyek egészen biztosan nem pozitív folyamatoknak az előjelei. Mi biztosak vagyunk abban, hogy ezeknek a történelmi feszültségeknek akkor lehetne a legjobban az orvosságát megtalálni, ha az európai és az euroatlanti integrációt fel tudnánk gyorsítani. Jelenleg nem úgy áll a dolog az Európai Unióban, hogy ez a bővítési folyamat nagyon felgyorsulna, tekintettel arra, hogy az Európai Bizottság jelenlegi jelentése szerint 2025-öt irányozzák elő, mint az első lehetséges dátum Szerbia és Montenegró vonatkozásában. Látva ennek a két országnak, de főleg Szerbiának a regionális stabilitásban betöltött szerepét, azt gondolom, hogy a hét év elfogadhatatlan. A mi kezdeményezésünk az egyébként, hogy az idei esztendőben nyissunk meg minden fejezetet a szerbekkel meg a montenegróiakkal, aztán majd meglátjuk, hogy milyen ütemezés szerint lehet lezárni, de ez a menetrend, hogy évente egy vagy két fejezetet nyitunk meg, olyan szinten dehonesztáló a csatlakozási tárgyalásokhoz fűzött remények szempontjából, hogy az szerintem most már minden túlzás nélkül fenyeget azzal a veszéllyel, hogy ezeknek az országoknak a közvéleményei egy idő után meg fogják kérdőjelezni a saját kormányuk politikájának a helyességét az integrációs törekvések szempontjából. Tehát a Nyugat-Balkán miatt számunkra az Európai Unió jövőjéről szóló vitának a bővítés fejezete rendkívül fontos.

Az 5. pont, amit szeretnék ideidézni - hét van összesen -, az az energiabiztonsággal kapcsolatos kihívásokra vonatkozik. Sokat beszélünk itt Magyarországon arról, hogy az energiadiverzifikációs folyamatainkat erősíteni kellene, amivel szerintem nincs ép eszű ember, aki nem értene egyet. Csak ugye, amíg energiadiverzifikációról beszélünk, azt egy ilyen holisztikus kérdésként képzeljük el, de mint minden problémának, ennek is leér a lába a földre előbb-utóbb, és nagyon egyszerű kérdéssé válik, hogy jó, de hol van az infrastruktúra, hol vannak a csövek. Jelenleg látnunk kell, és ez nemzetbiztonsági szempontból szerintem egy fontos kérdés, hogy déli irányból energiabeszerezési blokádnál áll az ország, és bár két európai uniós ország követi el ezt a blokádot, de ez van. Tekintettel arra, hogy mind Horvátországgal, mind Romániával adott a gázvezetékeink összeköttetése, mindkét esetben csak mi tudunk gázt szállítani nekik, a horvátoknak és a románoknak, dacára annak, hogy a kétoldalú kötelezettségeik és az európai uniós szabályok is ezt már rég előírták nekik, hogy meg kellett volna csinálniuk azokat a beruházásokat, amelyeknek a nyomán ők is tudnának nekünk szállítani gázt.

Tehát ez egy fontos biztonságpolitikai kérdés lesz, főleg úgy, hogy a Krk-i LNG-terminál esetében, amit már évtizedek óta harangoznak be, hogy holnap kezdik az építkezést, mind a mai napig semmi nem történt, ráadásul a horvátok aláírtak egy 10 éves gázvásárlási megállapodást a Gazprommal. Az esetlegesen leendő úszó LNG-terminálon keresztül beszerzendő gázra vonatkozó, nem jogi kötőerejű open season eljárásban 20 százalékkal magasabb árat ajánlottak, mint amin jelenleg Magyarország vásárolja a gázt.

Ide kell hoznunk azt a kérdést is, hogy ugyan mi megépítettük a magyar-szlovák összeköttetést, ami nemzetbiztonsági szempontból rendkívül fontos, dacára annak, hogy még egy tized köbméter gázt azon nem forgalmaztunk, de az nemzetbiztonsági kérdés, hogy az meglegyen; csak a probléma itt az, hogy a Gazprom közben lefoglalta 2039-ig a német-cseh és a cseh-szlovák gázinterkonnektorok kapacitásait. Volt kísérlet a magyar-szlovák interkonnektor kapacitásának a lefoglalására is, ezt azonban magyar részről megakadályoztuk. Ennyit az oroszbérencezésről meg a putyinozásról. De ettől függetlenül ez a kihívás, ez van.

Ettől függetlenül ez a kihívás, ez van, hogy a magyar energiadiverzifikációs törekvéseket a regionális vetélytársak milyen szemmel nézik, és adott esetben próbálnak-e ellene menni.

Itt egy rövid távú reményünk van, ez egy Románia irányából történő gázvásárlás, amire vonatkozóan a kapacitást két magyar vállalat lekötötte 2022-től 2037-ig, de ennek van két fontos előfeltétele. Egy, hogy a románok végezzék el azokat a beruházásokat, amelyeket 2010 óta nem végeztek el, tehát hogy kétirányúsítsák az interkonnektort, illetve hogy az amerikai Exxon Mobil kezdje el a kitermelést a Romániához tartozó földközi-tengeri mezőn.

A 6. pont, amit szeretnék idehozni, az a nemzeti kisebbségeink védelme és az azzal kapcsolatban előálló nemzetközi turbulenciák. Azt önök is látják, és ebben én nem is szeretnék változtatást - már nem abban, hogy lássák, hanem hogy ezt folytatjuk -, hogy a nemzetközi politikai eszközök teljes tárházát kívánjuk bevetni a jövőben is a magyar nemzeti közösségek védelme érdekében. Ez bizony fog együtt járni újabb konfliktusokkal nyilvánvalóan az Európai Unióban és a NATO-ban is, mint ahogy ez így van most is.

Ukrajnában jelenleg a magyar nemzeti közösség jogait durván megsértik, és ezzel kapcsolatban a magyar kormány álláspontja világos, a nemzetközi politikai eszközöket is használni kell annak érdekében, hogy ezt a folyamatot megállítsuk. Magyarország mindaddig fenn fogja tartani a NATO-Ukrajna csúcstalálkozó és a NATO-Ukrajna miniszteri találkozók blokkolását, vétóját, amíg Ukrajna nem ad jogi garanciát arra, hogy nem sérti meg a már meglévő jogait a magyar nemzeti közösségnek. Magyarul, mi készek vagyunk a vétónk visszavonására abban az esetben, ha az ukrán parlament úgy módosítja az oktatási törvényt, hogy 2023-ig nem kerül sor a végrehajtásra, az addig rendelkezésre álló idő alatt egyeztet a magyar nemzeti közösséggel, és 2023-tól csak azt hajtja végre, amiben megállapodik a magyar nemzeti közösséggel, és ezzel egy időben pedig kiveszik a magániskolákat a törvény hatálya alól. Ha ezt a törvénymódosítást elfogadja az ukrán parlament júliusig, akkor van lehetőség arra, hogy Magyarország visszavonja a NATO-Ukrajna csúcstalálkozót jelenleg blokkoló vétóját.

Azt is szeretném világossá tenni, hogy mi az ukránoknak a lehangosabb európai és euroatlanti integrációs támogatói voltunk. Arra is biztosan emlékeznek, hogy hónapokig nem léphetett hatályba az Európai Unió-Ukrajna társulási megállapodása, és biztosan arra is emlékeznek, hogy miért. Mert volt egy európai uniós tagország, amelyik nem ratifikálta azt. Ez Hollandia volt. Most csak gondoljanak bele, mi lett volna, ha Magyarország nem ratifikálja, akkor milyen vélemények születtek volna. Így, hogy a hollandok voltak, olyan nagy problémát nem csinált belőle senki, de jelzem, hogy 2017 szeptemberéig az ukránok európai és euroatlanti integrációs törekvéseit mi hangsúlyosan, hangosan és elkötelezetten támogattuk éppen az ott élő magyarok miatt. De a hátszúrás, 2017. szeptember 5-e óta erre nincsen mód.

Mi szívesen térnénk vissza ehhez a politikához, ami nyilván egy csomó konfliktust levonne a magyar külpolitika nyakából, de ezt csak akkor tudjuk megtenni, még egyszer mondom, ha jogi garanciát kap a magyar nemzeti közösség arra, hogy visszaadják az elvett jogait és nem sértik a jelenleg meglévőket. Főleg úgy, tisztelt elnök úr, tisztelt képviselőtársaim, hogy egy újabb nemzetbiztonsági kockázatként kell beazonosítanunk az ukrán elnöknek azt a törekvését, amely egy ukrán parlamenthez beadott törvényjavaslatban öltött testet, ami úgy szól, hogy ha valakiről kiderül, hogy kettős állampolgár, akkor elveszik az ukrán állampolgárságát. Ez NATO- és EU-tagországokat érint. Ez önmagában megkérdőjelezi egyébként az ukránok NATO- és EU-integrációs törekvéseinek a hitelességét ebből a szempontból,

de most ha csak magunkra vonatkoztatjuk a kérdést, akkor látszik, hogy ez egy biztonsági fenyegetés, hiszen Kárpátalján élnek kettős állampolgárok.

Az utolsó, 7. pontként pedig szeretném idehozni a nemzetközi térben zajló öldöklő küzdelmet a beruházásokért. Egy új ipari korszakba léptünk. Nem túlzás szerintem azt mondani, hogy egy modern kori ipari forradalom zajlik a digitális átállással, a dolgok internetével, az ipar 4.0-ával, és ezért élesedik a küzdelem az új innovatív gazdasági korszakra történő átálláshoz szükséges beruházások megszerzéséért, ahol nyilvánvalóan mindenki minden hangszeren játszik. Mi sem maradhatunk ki ebből a harcból, küzdelemből, tekintettel arra, hogy a magyar gazdaság teljesítménye nagymértékben függ a külső tényezőktől. A tavalyi esztendőben 90,1 százalék volt az export/GDP-mutatónk, tehát ez világosan mutatja, hogy a külső tényezők alapvetően határozzák meg a magyar nemzetgazdaság teljesítményét. Ebből fakadóan is nyilván lesznek versenyhelyzetek, lesznek konfliktusok, tekintettel arra, hogy sokszor a legszorosabb szövetségeseinkkel maradunk bizonyos sortiszteken utolsó esélyesként egy-egy beruházás vonatkozásában.

Végezetül pedig, tisztelt képviselőtársaim, azt szeretném mondani önöknek, hogy én, mint aki most kerülök először abba a helyzetbe, hogy kormányzati munkám kapcsán az Információs Hivatal irányítása hozzám kerül, azt tudom önöknek mondani, hogy az Információs Hivatal az elkövetkezendő időszakban is a rá vonatkozó jogszabályok tiszteletben tartásával, az önökkel való együttműködés igényével és kizárólag a nemzeti érdekek érvényesítése érdekében fog fellépni. Ebben kérem az önök együttműködését, az önök támogatását, és készen vagyok arra, hogy önökkel a lehető legszorosabb együttműködést alakítsam ki ebben a kérdésben.

Nem kommunikációs elem, hanem valóban úgy gondolom, hogy a nemzetbiztonság, a hírszerzés kérdése nem lehet pártkérdés, tehát amikor önök szükségét látják a tájékoztatásnak, akkor az Információs Hivatal a jogszabályi keretek között természetesen az önök tájékoztatását mindig hiánytalanul el fogja végezni, hogy a munkájukat önök is, amelyet a választóktól kapott felhatalmazás alapján végeznek, el tudják végezni hiánytalanul. Köszönöm szépen a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönöm szépen, köszönjük szépen, miniszterjelölt úr. Ezt örömmel hallottam a végén öntől, hiszen sajnálatos módon az elmúlt egy-két hónapban ez nem egészen így sikerült, de nyilván ezt tudjuk be a kampány hevének, és bízom benne, hogy helyreáll a világ rendje, és innentől kezdve a Nemzetbiztonsági bizottság az elmúlt néhány hónapot megelőző, mondjuk, három és fél év normál szakmai munkáját tudja folytatni.

Előzetesen én csak örömet fejezem ki azon döntés irányába, hogy a hírszerzés visszakerült a Külügyminisztérium alá. Én bízom benne, hogy korrekt és eredményes együttműködés lesz.

Most pedig nincs más, mint hogy - én azt javaslom - gyűjtsük össze első körben mindenki részéről a kérdéseket, és akkor visszaadom majd a szót. *(Jelzésre:)* Molnár Zsolt képviselő úr először!

Kérdések, hozzászólások, reagálások

DR. MOLNÁR ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Én tiszteletteljesen egy rendhagyó kérést szeretnék megfogalmazni, mivel sajnálatosan nem fogok tudni végig itt maradni minden jó szándék ellenére sem, ezért ha megengedi, akkor azt kérném, hogy a miniszter úr válaszoljon majd a feltett kérdésre.

A másik, hogy ebből kifolyólag még egyszer nem fogok tudni szót kérni, ezért elmondom azt, hogy a kormány egyetlenegy miniszterjelöltje sem támogatható,

függetlenül egyébként a bizottsági meghallgatásoktól, hiszen a leghatározottabb véleményem az, hogy *(Németh Zsolt közbeszól.)* bár a választás végeredménye egyértelmű, de a politikai célkitűzések és az elmúlt nyolc év alapján nem támogathatóak a miniszterjelöltek. Azt hiszem, nem egyedül vagyok ezzel a véleménnyel, hanem más frakciók is hasonló döntést hoztak. *(Halász János: Csak a társadalom nem ért veled egyet!)*

Vizont azt szeretném mondani, hogy üdvözlendő az a döntés és az a célkitűzés, amit most itt a miniszterjelölt elmondott azzal kapcsolatban, hogy az Információs Hivatal egyrészt a Külügyminisztériumhoz került, ami önmagában nyilván nemcsak a külügyminiszter-jelölt döntése volt, de régóta ezt szorgalmazzuk, tehát ez egy helyes és jó felállás. Hogy ezt hogyan fogja tartalommal megtölteni a Külügyminisztérium, a külügyminiszter, és ne felejtjük el, a Nemzetbiztonsági Kabinet, valamint az a miniszterelnök-helyettes, aki az ország biztonságáért felelős, na erről már kérdezném a miniszterjelölt urat, hogy hogyan fog elhelyezkedni a kormányzati struktúrában a Külügyminisztérium által felügyelt Információs Hivatal. Hiszen tudjuk, van egy Nemzetbiztonsági Kabinet, van egy miniszterelnök-helyettes, aki egyben belügyminiszter, és felügyel egyébként más titkosszolgálatokat, és az újonnan a Külügyminisztériumhoz került Információs Hivatal - ez a struktúra az ön legjobb tudása szerint hogyan fog elhelyezkedni, lesznek-e párhuzamosságok? A sajtóban sok mindent olvastunk ezzel kapcsolatban. Nyilván itt nem lehet elmenni a mellett a kérdés mellett vagy felvetés mellett, ami lehet, hogy csak sajtóvélemény, hogy a hírszerzéssel kapcsolatban valamilyen integrációs célkitűzéseket fogalmazott meg az ország miniszterelnöke - erről mit tud ön, hogyan látja ebből a szempontból, hogy lesz-e a hírszerzésnek valamilyen speciális új feladata, lesz-e bármilyen összevonás, tehát várható-e ilyen típusú változás?

A másik konkrét kérdés, hogy az Információs Hivatal szerepét hogyan látja. Hiszen természetesen a nemzetbiztonsági törvényben meg vannak határozva a kérdések, emellett lehetett olvasni arról az egyébként nem ördögtől való ötletéről, aztán persze hogy ez a tartalommal való megtöltés pártpolitikai vagy nemzetstratégiai célokat szolgál-e, hogy az Információs Hivatal mint a hírszerzés legalapvetőbb eszköze a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálaton belüli felderítés mellett nem kizárólag missziós tevékenységeket és politikai jellegű információszerzést, hanem gazdasági típusú hírszerzést is folytatna - hogyan látja ennek a lehetőségét, van-e ilyen célkitűzése a Külügyminisztériumnak? Annál is inkább, mert ez nemcsak Külügyminisztérium, hanem egyben Külgazdasági Minisztérium, tehát lennének ebben logikus felvetések, más szempontból meg rögtön a jogállami normák, a más európai uniós és nem európai uniós országokkal való együttműködés túlzott kereteinek a szétfeszítése nélkül megvalósíthatónak látja-e ezt?

A harmadik konkrét kérdés az egyszerűsített honosítással kapcsolatos - és a másik bizottsági ülésen is feltettem ezt a kérdést, de itt sokkal szakmaibb - sorozatos visszaélésekre vonatkozik, hiszen ebben a teremben tudhatjuk, hogy százsámra vannak büntetőeljárások. Más szempontból a vízumkiadási gyakorlat, amit szintén ebben a teremben tudunk, hogy ha most a Moszkva szót mondom, akkor nem a Moszkva tér fog sokaknak eszébe jutni, hanem a vízumgyár, ezzel kapcsolatban a vízumok kiadása és a kötvény mellett sem lehet elszaladni.

A kötvénykibocsátással kapcsolatos ellenőrzések: na ebben viszont a leghatározottabban azt javasolnám, hogy az Információs Hivatalban még vannak tartalékok olyan téren, hogy ezeknek nemcsak a felderítését, hanem a megelőzését, az adott helyzetnek a ki nem alakulását illetően is, hogy ne lehessen visszaélni, tehát nullát vagy a nullához közeli állapotot, százalékot lehet valószínűsíteni annak, hogy az Információs Hivatallal együttműködve, illetve a konzulátusokkal, adott esetben a

rendőrséggel, a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálattal együttműködve a nullához konvergáljon az ilyen típusú visszaélések lehetősége a vízumgyárakkal, a sorozatos honosítási visszaélésekkel és - a slágertéma - a letelepedési kötvényekkel kapcsolatosan. Ebben az Információs Hivatal kezdeményezőképességére, az együttműködésre biztatnám a miniszterjelölt urat is más rendvédelmi szervezetekkel, másrészt kérdezném is, hogy hogyan látja az ezzel kapcsolatos lehetőségeket.

Köszönöm, és elnézést kérek, hogy rendhagyó módon akkor azt kérném, ha az elnök úr hozzájárul, hogy kaphassak erre választ, nagy tisztelettel. És miután a zárószavazásnál nem leszek itt, önmagában az a tény, hogy visszakerül a Külügyminisztériumhoz, az a tény, hogy a szerepfelfogása helyes az eddig elmondottak alapján, és ha a válasz is meggyőző lesz, akkor nyilvánvalóan más a hozzáállás ehhez a helyzethez, de támogatni, ha itt lennék, akkor sem támogatnám egyetlen miniszterjelölt kinevezését sem, hiszen ez a kormány nyolc év alatt nem ezt bizonyította, még akkor sem, ha a választók ezt éppen április 8-án sajnálatosan másképp gondolták.

ELNÖK: Köszönöm szépen, és akkor a rugalmasságot figyelembe véve, miniszterjelölt úr, öné a szó.

SZIJJÁRTÓ PÉTER miniszterjelölt: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a képviselő úr kérdéseit. A képviselő úr által a kormánytagok támogathatóságával kapcsolatban elmondottak hitelességét csak annyiban szeretném alátámasztani, hogy az egyel ezt megelőző bizottsági ülésen Molnár Zsolt képviselő úr tartózkodott, és nem szavazott nemmel, amikor a Nemzeti összetartozás bizottsága az alkalmasságról döntött, ezért ezt itt ezúttal is köszönöm, és remélem, hogy a mostani válaszaim is valami hasonló irányába tudják terelni a rólam való gondolkodását.

Először is, szeretném az egyetértésemet kifejezni az elnök úrral is és önnel is, amikor arról beszél, hogy jó döntés volt vagy jó döntés a külügyminiszter irányítsa alá helyezni az Információs Hivatalt, és ezt nem személyes ügyként hozom ide, hanem egészen egyszerűen én is azt gondolom, hogy a mai világban a külpolitika és a hírszerzés egységes irányítás alá vonása könnyen eredményezhet hatékonyságjavulást, pontosabban megteremti a feltételeit annak, hogy a benne dolgozók munkájának nyomán hatékonyságjavulás álljon elő. Ezért én is ezt egy észszerű döntésnek gondolom.

A miniszterelnök úr a következő kormányát úgy működteti, hogy abban három kabinet lesz: stratégiai, gazdasági és nemzetbiztonsági kabinet. A nemzetbiztonsági kabinetet a miniszterelnök-helyettes belügyminiszter fogja vezetni, és a nemzetbiztonsági kabinetnek tagja lesz a külgazdasági és külügyminiszter is, aki irányítja a polgári hírszerzést. Tehát így valósul meg az együttműködés.

A képviselő úrnak azzal a javaslatával teljes mértékben egyetértek, én magam is ezt így gondoltam, hogy az Információs Hivatalnak a lehető legszorosabb együttműködésben kell dolgozni a jövőben is - mint ahogy eddig megtette - az Alkotmányvédelmi Hivatallal, a TIBEK-kel, a Terrorrelhárítási Központtal és magával a Belügyminisztériummal, illetve a Belügyminisztérium alá rendelt rendvédelmi szervekkel. Ez számomra természetes, és ahogy tanulmányoztam az Információs Hivatal eddigi működését, a hivatal számára is ez egy természetes folyamat. Az Információs Hivatal nem lesz része semmilyen integrációs folyamatnak, tehát az Információs Hivatal jelenlegi formájában, önállóan folytatja a munkáját a jövőben is.

A gazdasági célú hírszerzés, bár nem én nyilatkoztam, tehát itt hírlapi kacsára is hivatkozhatnak, de a leírt cikkektől függetlenül nekem egy elvárásom lesz az

Információs Hivatallal szemben, hogy a politikai mellett az ország gazdasági érdekeivel összefüggő, azok érvényesítését segítő tevékenységet is végezzen. Ez szerintem, ahogy ön is mondja, nem ördögtől való, és valószínűleg nem is szokatlan. Hiszen ma a nemzetközi térben éles, sokszor öldöklő verseny zajlik egy-egy nagy nemzetközi vállalat beruházásaiért. Ahogy egyébként ezen beruházások megszerzéséért minden ország bevet politikai eszközöket is - itt visszautalnék arra, hogy a külgazdasági és külpolitikai portfóliót mi egyesítettük -, ezért mi sem cselekedhetünk másként. Ezért természetesen a gazdasági célú hírszerzés eredményessége elvárás lesz, de a hazai és nemzetközi jogszabályokkal és normákkal összhangban. Tehát semmifajta olyan dolgot az Információs Hivataltól nem fogunk elvárni gazdasági célokból sem, még nemzetgazdasági érdekből sem, amely bármilyen módon a rá vonatkozó jogszabályok megszegését vagy áthágását jelentené. Ebben biztos lehet a képviselő úr, de ugyanakkor azt gondolom, hogy mivel Magyarország sikerességét nagyban meghatározzák a külgazdasági tényezők, például hogy mennyi beruházást és milyen típusút meg jellegűt meg hozzáadott értékűt tudunk Magyarországra hozni, ezért fontos, hogy a törvény által biztosított lehetőségeket ebben az irányban is kihasználjuk.

Abban pedig egyetérték a képviselő úrral, és így is fogok cselekedni az Információs Hivatal irányítása során, hogy minden olyan negatív, törvénybe ütköző, a magyar érdekebe ütköző jelenségnek a lehető leginkább az elejét vegyük vagy kiszűrjük, vagy ha már megtörtént, akkor a hatásait tompítsuk és a folytatását ellehetetlenítsük, amelyekhez hasonlókat ön volt kedves itt felsorolni, és amelyek egyértelműen magyarországi jogszabályok vagy magyar érdekek áthágását jelenthetik. Tehát abban biztos lehet a képviselő úr, én azt pártolom, hogy az Információs Hivatal adott esetben a magyar joggal való visszaélés szándékát is kiszűrje előre, és lehetetlenítse el, hogy valakik rossz szándékkal használják fel az amúgy jó szándékkal létrehozott magyarországi jogintézményeket és lehetőségeket.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Akkor a folytatásban most azt követnénk, amit az elején javasoltam, hogy mindenki részéről sorban gyűjtsük össze a kérdéseket. Jelentkezési sorrendben Szél Bernadett képviselő asszony következik.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr, aki egyben miniszterjelölt is! Tudja, 2014 táján én Szent István intelmeit idéztem önnek és ajánlottam a szíves figyelmébe a munkájához. Most emlékeim szerint Rooseveltnek egy mondatát szeretném a figyelmébe ajánlani, hogy a külpolitikában az a célravezető, ha az ember alapvetően halkán beszél, de tudják róla a többiek, hogy mindig a kezében van a furkósbót.

Szerencsére most a Nemzetbiztonsági bizottság ülésén vagyunk, úgyhogy nem fogom az ön külpolitikáját hosszasan értékelni, mert az egy másik bizottságnak a feladata, mindazonáltal tekintve, hogy beszámolójának a 80 százaléka alapvetően külpolitikai természetű volt, ezt az egy mondatot gondoltam, figyelmébe ajánlom. Használja eredményesen; akár az ukrán-magyar viszony teljes tönkretétele ellenében is, azt gondolom, hogy célszerű lenne ezt figyelembe venni. Nem mindig az a legeredményesebb, aki a lehangosabb, én úgy vettem észre; főleg ha diplomáciáról van szó, főleg ha külpolitikáról van szó. *(Halász János: Ezt láttuk a választásokon.)*

Akkor a szolgálatokról. Én roppantul örülnék neki, ha nem a kormányon belüli éppen aktuális cicharcok döntenék el, hogy a magyar titkosszolgálatoknak mi a sorsa és melyik miniszternek a keze alá kerülnek. Ha valamiben érték a stabilitás fokozottan, az a nemzetbiztonsági szolgálatok köteléke, az egymással való viszonyuk, a relációk, a struktúrájuk és az, hogy ki vezeti őket. Kérdezem öntől - ugye, azt

mondta, hogy az IH önállóan működne a továbbiakban, semmi változás nem lenne -, hogy személyi változásokat terveznek-e az Információs Hivatal vezetésében, vagy bármilyen más komolyabb személyi változás várható-e akár alsóbb szinteken?

Ami roppant érdekes számomra, hogy több miniszterjelölti meghallgatáson túl vagyunk, de én még mindig nem értem, hogy ez a Miniszterelnöki Kormányiroda egészen pontosan hogyan működne. Ugyanis itt láthatóan - és próbálnám idézni a miniszterelnököt, de ő olyasmit mondott, hogy egyfajta titkosszolgálati központnak építené föl ezt a Miniszterelnöki Kormányirodát. *(Dr. Molnár Zsolt távozik az ülésről.)* Ha van egy Miniszterelnöki Kormányiroda, ami egy titkosszolgálati központ, van az ön minisztériuma, ami feltehetően a következő minisztériuma is, és van az Információs Hivatal, akkor ennek a háromnak a relációja pontosan mi lesz egymással? Jól értjük-e itt a Nemzetbiztonsági bizottságban, hogy ez a bizonyos Miniszterelnöki Kormányiroda egy rivális titkosszolgálati szerv lenne a mostani struktúrával szemben?

Egy kicsit az orosz kapcsolatokról. Ön egy mondattal szinte kikérte magának azt, hogy Putyin pincijének tartjuk esetleg önöket, hogy klasszikusokat idézzek. Tudja, a Nemzetbiztonsági bizottság tagja vagyok egy ideje, egyébként a Fidesz minden ármánykodása ellenére, és most is az vagyok. Én nagyon sokat láttam és hallottam olyan információkat, amik megerősítettek engem abban, hogy Magyarországnak már a geopolitikai helyzete is olyan, hogy célszerű lenne a mi szuverenitásunkat, a nemzeti szuverenitásunkat inkább erősíteni, semmint gyöngíteni. Az a kormány, amelyik a Paks II. elnevezésű beruházást Magyarországra erőlteti, az egyszerűen nem tudja ledobni magáról annak a látszatát sem, hogy magát az országot Vlagyimir Putyinnak a kezébe helyezi. Ugyanis önök ezzel a lépéssel gyakorlatilag kiírták magukat azon európai demokráciák sorából, amelyek a kellő kritikus stílussal viszonyulnak Vlagyimir Putyin túlhatalma ellenében.

Túl ezen a konkrét kérdésen, egyébként roppantul örülnék neki, ha a Nemzetbiztonsági bizottság egy egészen konkrét tájékoztatást tudna kapni az EPC-szerződésekről a most következő időszakban. Ezt az elmúlt két évben nem tudtam elérni, a sokadik betekintésre fogok menni; de értékelném, ha lenne annyi ambíció a Nemzetbiztonsági bizottság kormányoldali tagjaiban is, hogy látni szeretnék ezeket a szerződéseket, ugyanis minden papírjuk megvan ahhoz, hogy ezt láthassák, sőt akár jöhetnek velem betekintésre is, ha érdekli önöket. De visszatérve a miniszterjelölt úrra, én konkrétan felteszem önnek azt a kérdést, hogy ön, aki alá tartozni fog várhatóan az Információs Hivatal, mit fog azért tenni, hogy Magyarországon csökkenjen az orosz befolyás. Konkrét vállalásokat szeretnék öntől, miniszter úr, hallani. És mivel elnök úr is mondta, hogy lehetőség van zárt ülést teremteni, a körülmények rendelkezésünkre tudnak állni, én kérem, válaszoljon erre részletesen.

Ön azt mondta, hogy szeretne velünk együttműködni. Én roppantul szeretnék együttműködni az ország érdekében mindenkivel, aki a magyar parlamentben van, csak van akivel kevésbé sikerül, és a Fidesz, az egy olyan hely, akivel kevésbé sikerül együttműködni. Például önnel is volt egy olyan helyzetünk, amelyben együtt tudtunk volna működni. Ön megígérte nekem, hogy Kiss Szilárd belső vizsgálatának az eredményét átadja. Ezt nekem úgy kellett kiperelnem a Külgazdasági és Külügyminisztériumból. Tehát nekem az nem együttműködés, ha utána perelnem kell önöket azért, hogy dokumentumokat megkaphassak. Az a dokumentum egyébként perdöntő volt a Kiss Szilárd-ügyben, és maga a Kiss Szilárd-ügy egy olyan helyzet volt a magyar diplomácia, külpolitika életében és az elmúlt négy évünkben, amely felfedte azt, hogy milyen rút visszaélések vannak a nemzetbiztonsági kockázati minősítéssel kapcsolatban is. Tehát politikusok úgy gondolják, hogy átvállalják bizonyos beosztottak nemzetbiztonsági kockázatát, és amikor kiderül, hogy ezek gazemberek,

és gyakorlatilag a jog lecsap rájuk, és innentől elkezdve gyakorlatilag börtönviselt emberekké válnak, akkor a politikusok elfelejtik a politikai felelősséget felvállalni, és Kiss Szilárd ügyében pontosan ez történt.

Tekintve, hogy ön újra miniszteri meghallgatáson, illetve miniszterjelölti meghallgatáson van, ön elszámol az előző négy évével is, úgyhogy tegye meg nekem, és legyen kedves, számoljon el nekem itt most arról meg mindenkinek, aki érdeklődik az ülésünk iránt, hogy ezt a bizonyos Kiss Szilárd-ügyet önök hogyan zárták le a Külgazdasági és Külügyminisztériumban, milyen további intézkedéseket foganatosítottak annak érdekében, hogy több ilyen ne legyen; és egyáltalán hogyan tudják a magyar adófizető polgárokat megnyugtatni arról, hogy több, a magyar külügy által odaküldött vagy bármely minisztérium által odaküldött attasé, diplomata és a többi, nem csinál vízumgyárat, amelyen keresztül különböző gengszterek, prostituáltak és nem tudom, kicsodák jönnek be egészen az Európai Unió nyugatibb területére is.

Térjünk rá egy kicsit a gazdasági érdekek védelmére. Azt mondta, hogy egy elvárás az a titkosszolgálatok részéről - nyilván itt az IH-ról tud beszélni, hiszen az fog ön alá tartozni -, hogy a gazdasági érdekek védelme céljából tevékenységet végezzenek. Nyilván mindenki, aki ezeket a mondatokat hallotta, érezte, hogy egy nagyon sikamlós talajra tévedünk akkor, amikor kellő kontroll hiányában feltételezzük azt, hogy elkezdnek szolgálatok gazdasági érdekérvényesítés érdekében dolgozni.

Nyilván mindenki Mészáros Lőrinc különböző érdekeltségeinek a védelmét látja a szeme előtt, és én azt gondolom, hogy tettek önök eleget a Fideszben azért, hogy ez így is nézzen ki. Nyugtassa meg, legyen kedves, akár a fideszes szavazókat is arról, hogy ez nem így fog kinézni! Tehát konkrétan szeretném tudni én például azt, hogy itt ön mire gondol, amikor gazdasági érdekek védelméről beszél. Nagyon nem szeretném, ha Mészáros Lőrincnek az esetleges riválisait titkosszolgálati módszerekkel próbálnák kiiktatni, hogy az amúgy is Mészáros Lőrincnek lejtő pályát még inkább szakadékká tegyék az előbb említett úriember számára.

Bizonyára ön is tudja, hogy rendszeres jelentéseket kapunk a Nemzetbiztonsági bizottságnak az irodájában, amelyben a különböző szolgálatok beszámolnak a két ülés között is arról, hogy milyen tevékenységet végeznek. Tervezi-e ön, tisztelt miniszterjelölt úr, hogy ezeket a jelentéseket kiegészíti egy olyan fejezettel, amelyben részletesen beszámolnak csak átvilágított nemzetbiztonsági tagok számára arról, hogy mégis milyen cégekkel kapcsolatban milyen hírszerzések történtek? Ez ugyanis, azt gondolom, egy alapkövetelmény.

Még egy kérdésem van. Ugye, írásbeli kérdéseket még nem tudunk önökhöz beadni, amíg nem esküdnek fel miniszterként, de most pár nappal előtte vagyunk, és ez egy nagyon régóta a levegőben lógó kérdés számomra. Ugye, önök kiálltak elég hangosan - a nemzetközi sajtó számára is érthetővé téve az álláspontjukat - amellet, hogy az amerikai nagykövetség Jeruzsálembé költözzön. Ami azóta történt, az teljesen világos, az al-Kaida egy globális dzsihádot hirdetett mindazon országok ellen, amelyek e költözés mellett kiálltak. Magyarország ezen országok között van, tekintve, hogy a magyar kormány ezt így fogalmazta meg a nemzetközi sajtóban.

Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Nem gondolja-e ön azt, hogy ezzel a megfontolatlan lépéssel nagyon veszélyes vizekre eveztek, és Magyarország nemzetbiztonsági kockázati kitettséget fokozták ezzel? Nyugtassa meg, legyen olyan kedves, a magyar állampolgárokat arról, hogy van olyan kontroll és önkontroll a magyar diplomáciában, hogy fel tudja mérni azt, hogy az ilyen politikai, külpolitikai manőverekkel mit szabadít az országra! Köszönöm, ennyi kérdésem volt.

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Jelzésre:)* Az alelnök úrnak adom meg a lehetőséget.

NÉMETH ZSOLT (Fidesz), a bizottság alelnöke: Tisztelt Bizottság! Miniszterjelölt Úr! Miniszterhelyettes Úr! Főigazgató Úr! Nagy tisztelettel köszöntöm önöket, és először is szeretnék gratulálni Szijjártó Péternek, hogy most ő itt van ezen a meghallgatáson. Meghallgatás és meghallgatás között van különbség. Az, hogy ő itt van, nyilvánvalóan összefüggésben van azzal, amit az elmúlt négy esztendőben végzett, és engedje meg, miniszterjelölt úr, hogy ehhez és a mostani jelöléséhez gratuláljak!

Ami az Információs Hivatalnak a helyét illeti, én több mint két évig felügyeltem annak idején államtitkárként a Külügyminisztériumban az Információs Hivatal tevékenységét, és én is azt hiszem, indokolt, hogy a Külügyminisztérium alatt tevékenykedjen, noha nyilvánvaló, hogy itt azért lehet ezen elmélkedni, nagyon sokfajta modellt próbáltunk ki az elmúlt évtizedekben Magyarországon, de az egy működő modell volt. És én azt hiszem, hogy sikerült abban az időszakban, ami nem is volt olyan régen, hiszen ez 2010 és 2012 között volt, kialakítani egy jó viszonyt a magyar hírszerzés, illetőleg a Külügyminisztérium között.

Én nagyon fontosnak tartanám azt, hogy mint ahogy a külgazdasággal kapcsolatban is volt egy kis játék itt az elmúlt évtizedekben, hogy hol itt volt, hol ott volt, de most sikerült egy olyan struktúrát kiépíteni, hogy mintha kikötött volna a külgazdaság a Külügyminisztériumban, és sikerült annyira integrálni a Külügyminisztériumba a külgazdasági szemléletet, hogy talán ma már nem is lenne nemhogy észszerű, de megvalósítható sem a szétoperálása a külügynek, illetőleg a külgazdaságnak, és ez vonatkozik a kulturális diplomáciára is. Tehát nagyon hosszú út volt, amíg eljutottunk ahhoz, hogy van egy integrált magyar külképviselet, külügyi igazgatás és külpolitika. Én azt hiszem, hogy ezt mindenféleképpen üdvözlünk kell, és fontos döntés az is, ahogy ezt már tegnap külön hangsúlyozta a miniszter úr, hogy meglehetősen sok pletyka látott az elmúlt időszakban napvilágot ezzel kapcsolatban, hogy itt valami visszaalakításra kerülne sor e tekintetben: Nagyon fontos döntés, hogy erre nem kerül sor, nincs szükség ugyanazokat a köröket négyévenként, nyolcévenként lefolytatni, ha valami egyszer működőképesnek bizonyult. És én bízom benne, hogy az IH esetében most egy olyan időszak következik, amikor nem pusztán visszaáll a felügyeleti jogkör a minisztérium számára, hanem egyfajta mélyebb együttműködés tud kialakulni.

Ezzel kapcsolatban szeretném javasolni, miniszter úr, illetőleg főigazgató úr, hogy érdemes egy akciótervet készíteni arra vonatkozóan, hogy kifejezetten a külügynek és az IH-nak az együttműködését hogyan lehet az elkövetkezendő időszakban elmélyíteni. A munkatársak együtt dolgoznak, egymástól nagyon sok információt, segítséget kapnak, vannak az IH-nak lehetőségei a Külügyminisztérium berkein belül, vannak elgondolások és szándékok arra, hogy ez a lehetőség, ennek a skálája kibővídjön a hírszerzés számára.

Nem akarok most itt nagyon a részletekben elmerülni, mert nyílt ülésen vagyunk, de nyilvánvaló, hogy itt a lehetőségek tárháza széles, és érdemes áttekinteni a szinergiákat, az együttműködési lehetőségeket, valahogy ezt egy hosszú távú együttműködéssé formálni, és ezáltal növelni mind a két szervezetnek a hatékonyságát, a külügyét is, illetőleg az IH-ét is. Nyilvánvalóan ennek megfelelően aztán érdemes gondolkodni azon, hogy a minisztériumon belül milyen rendszerben történik a felügyeleti jognak a betöltése, mert végső soron erről van szó, de azért a felügyeleti jog mindig egy kicsit több annál, mint hogy egyszerűen csak távolról figyelje a tevékenységet az adott tárcavezető. Tehát érdemes elmélyíteni a két

intézmény közötti együttműködésnek a lehetőségeit, megragadni ezt a most kinyíló alkalmat.

A második megjegyzésem a Külügyminisztériumnak az elmúlt négy évével függ össze. Itt valóban rendkívül ambiciózus és komoly tevékenység zajlott, egyfajta komoly mennyiségi növekedés jellemezte ezt az időszakot: külképviseltek, missziónyitások, a lefolytatott munka, találkozók, tárgyalások, tehát egy hihetetlenül komoly munka, és én azt hiszem, hogy a mennyiségi növekedés után valóban eljött a minőségi fejlődésnek az időszaka. Erre nyit most teret ez a fajta megnövekedett lehetőség: minél több tartalmat a létrehozott viszonylatoknak az együttműködésébe beletenni, minél inkább kiaknázni azt a fajta hardvert, azt az intézményrendszert, ami az elmúlt időszakban kiépült, és minél több programot, szoftvert futtatni ezen a rendszeren keresztül. Én azt gondolom, hogy az elkövetkezendő négy évben nagyon fontos, hogy a megszerzett intézményi lehetőségeket, amelyek szerteágazóak és a legnagyobb elismerésre méltóak, minél inkább hasznosítani sikerüljön.

Egy konkrét ilyen példa, a harmadik, az Egyesült Államokhoz való kapcsolódás és általában az Egyesült Államok irányában a kapcsolataink. Úgy vélem, hogy javult az új amerikai elnök megválasztásával feltétlenül a magyar-amerikai kapcsolatrendszer. Emlékezzünk, hogy milyen viták voltak Victoria Nulanddal, hogy csak az ő nevét mondjam, vagy a jóbarátunkat is említhetném. Tehát feltétlenül javult a magyar-amerikai kapcsolatrendszer, de úgy vélem, hogy messze nem aknáztuk ki a magyar-amerikai kapcsolatokban rejlő lehetőséget. Sőt, úgy érzem, hogy nagyon sok negatív kritikát is már az amerikai elnökkel való szimpátia miatt Magyarország elkönyvelt, de nem tudta aprópénzre váltani azokat a lehetőségeket, amelyek benne rejlenek ebben a viszonyrendszerben.

Mi ennek az oka, miniszter úr, hogy még nem tudtuk ezt megtenni? Hol láthatóak az áttörési pontok, kitörési pontok? Itt különösen egyébként a Defense Cooperation Agreementre szeretnék rákérdezni. Úgy gondolom, hogy itt az amerikaiak részéről az mindenféleképpen az elmúlt időszakban egy kinyújtott kéz. Hogyan állunk ennek a megállapodásnak a megkötésével?

És az utolsó megjegyzésem a nemzetpolitikai diplomáciát érinti, miniszter úr. Én is úgy gondolom, hogy végre sikerült a ciklus harmadik harmadára egy olyan nemzetpolitikai diplomáciai tevékenységet meghonosítani a Külügyminisztériumban, ami indokolt volt. Egy kicsit a nemzetpolitikai diplomácia a korábbi időszakban árva gyerek volt. A hatásköri kérdések tisztázatlansága is minden bizonnyal ebbe belejátszott, hiszen a nemzetpolitikai koordináció, annak a feladata a Miniszterelnökségen van, és továbbra is a Miniszterelnökségen fog maradni. De a nemzetpolitikai diplomácia - és ezt a szóösszetételt kellene megtanulnunk - a Külügyminisztérium hatásköre. Azt kell aztán a nemzetpolitika egyéb tevékenységeivel - gazdasági támogatások, oktatási, kulturális támogatások - összehangolni, mert ez a koordináció csak akkor lehet eredményes, ha a Külügyminisztérium eredményesen elvégzi a nemzetpolitikai diplomáciát.

Szeretném üdvözölni Ukrajna vonatkozásában, hogy ennek nagyon egyértelmű eredményei láthatóak, és Románia vonatkozásában is ezen a területen jól elindult a Külügyminisztérium, de úgy vélem, hogy ezt is érdemes átgondolni. Sok az esetlegesség ebben is. Hogy ez a nemzetpolitikai diplomácia valóban egy karakterisztikus jegye legyen - mert itt felsorolta miniszterjelölt úr hét pontban a nemzetpolitika kérdését is -, ahhoz azt gondolom, hogy kell egy-két fontos döntést hozni most. E tekintetben szeretnék egy kérdésre rákérdezni. Már annak idején, mikor még én is a minisztérium kötelékében dolgoztam, terveink között szerepelt volna egy szomszédságpolitikai főosztálynak a létrehozása. Ezt mindenféleképpen egy fontos dolognak tartom, hiszen egy olyanfajta helyzetben van Magyarország, hogy a

határon túli magyarság kérdése ma a Külügyminisztériumban három főosztályhoz tartozik, mert a nyugati, Közép-Európa és Európai Unió, illetőleg a keleti, illetve a balkáni térség. Ez például mindenféleképpen - de nem akarom erre leegyszerűsíteni a dolgot, és igazán nem is feltétlenül kell most erről a konkrét javaslatról itt nekünk eszmét cserélnünk, csak azt gondolom, hogy egy sikeres nemzetpolitikai diplomáciának nagyon fontos előfeltétele az, hogy jöjjön létre néhány, a diplomáciai munka elvégzéséhez nélkülözhetetlen dolog a minisztérium berkein belül. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Elsősorban a kormánypárti képviselőkhöz fordulok, hogy van-e még bárkinek kérdése. *(Nincs jelzés.)* Ha nincs, akkor én még a már elhangzott kérdésekhez néhányat hozzátennék.

Előzetesen mondanám, ahogy tegnap is megemlítettem, de itt is újra megismétlem, hogy mind az útlevel, mind a honosítás, mind pedig a vízumotrányok ügyében - alelnök úrral is beszéltük tegnap -, hogy ha az új kormány megalakul, utána egy rendes bizottsági ülés keretében külön napirendi pontban szeretnénk erről tárgyalni. Hiszen mind az Alkotmányvédelmi Hivatalnak, mind pedig az Információs Hivatalnak van benne kompetenciája, bár Pásztor főigazgató úr itt van. Úgyhogy én csak annyit javasolnék, hogy ha miniszterjelölt úr érintene adott esetben minősített adatot, akkor azt jelezze; de csak megnyugtatóként közlöm, hogy fogunk erről úgyis külön a két szolgálat, remélhetőleg főigazgatója jelenlétében beszélni.

Ha már itt tartunk - és azt hiszem, Szél Bernadett képviselő asszony már részben érintette, bár ő az Információs Hivatalra utalt -, én egy kicsit tágabban kérdezném, hogy adott esetben államtitkárok, helyettesek tekintetében vannak-e már konkrét személyek, adott esetben akik a teremben vannak vagy cserék. Hiszen én örülni fogok neki, ha a miniszter úr fog személyesen minden esetben részt venni a bizottságunk munkájában, de nyilván lesz olyan, amikor akadályoztatva lesz. Engem ez csak annyiban érdekelne, hogy kit fogadhatunk majd gyakrabban bizottsági ülésen.

Ön elmondta a hét pontot, most csak kérdezem, hogy ez tekinthető-e az Információs Hivatal esetében is prioritásnak, vagy adott esetben van még olyan, ami kimaradt? Valamint abszolút egyetértek azzal, ha a hírszerzés nemcsak döntéselőkészítés tekintetében, hanem pozíciók megszerzése tekintetében is magyar cégeket erősít nemzetközi viszonylatban, de nyugtasson meg, miniszter úr, hogy ennek kizárólag két kritériuma van. Az egyik, hogy magyar, a másik pedig, hogy stratégiaileg fontos az országnak, és nem pedig egyéb szempontok számítanak.

Érdekelne, hogy miniszterjelölt úrnak milyen elképzelése vagy adott esetben konkrét terve van a társadalmunkat és országunkat is bőven sújtó álhírek elleni fellépésben. Hiszen itt megint csak a hírszerzésnek komoly szerepe lehet és kell is, hogy legyen a jövőben. Egyébként ez minden országot érint, minket is, és most nem is hegyezném ki egy-egy nemzet relációjában, szerintem sok irányból megtalálható ez.

Nagyon örülök annak, amit mondott az ukrán kérdés tekintetében, hogy ha kell, elmegy a Külügyminisztérium a falig vagy azon túl is, ha a magyar kisebbségek érdeke azt kívánja. Említette a szerb uniós csatlakozási tárgyalások gyorsítását. Ebben a relációban is kérdezném, hogy meddig megy el a magyar kormány vagy a Külügyminisztérium a vajdasági magyarok érdekében. Noha van az elmúlt, mondjuk, öt vagy tíz évvel ezelőtti viszonyokhoz képest jelentős javulás, de azért ott sem tökéletes még mindig vagy minden a magyar kisebbségek vonatkozásában.

Érdekelne végezetül és utolsó kérdésként, vagy inkább csak megjegyzésként tenném hozzá, hogy ha jól értem a struktúrára adott válaszából, a Külügyminisztérium nem kezdeményezi a nemzetbiztonsági törvény módosítását. Hiszen Pintér Sándor jelezte, hogy néhány apróbb, azt hiszem, így fogalmazott, hogy

néhány kisebb módosítása lesz a Belügyminisztériumnak. Azt nyilván az ígéretük szerint és az elmúlt nyolc év gyakorlata szerint ötpárti, illetve most már hatpárti tárgyalások keretében lehetőleg konszenzussal fogjuk elfogadni. Én egy módosításra mindenképpen javaslatot tennék önnél. Az elmúlt ciklusban én ezt meg is tettem, de nyilván akkor annak szólt a leszavazása, hogy ellenzéki képviselőként nyújtottam be. Úgyhogy ezt javasolom most benyújtani a Külügyminisztériumnak vagy kormánypárti vagy adott esetben bizottsági módosítóként a nemzetbiztonsági törvényhez. Nevezetesen, hogy az elmúlt ciklustól, ha jól emlékszem, 2015-16 magasságától, nem emlékszem pontosan a dátumra, a Külügyi bizottság tagjainak is át kell esni nemzetbiztonsági átvilágításon, szerintem nagyon helyesen, hiszen a hírszerzés ott is beszámol rendszeresen. Viszont úgy lett módosítva a törvény, hogy a nemzetbiztonsági védelem alá eső szereplők közül viszont kimaradt a Külügyi bizottság tagsága.

Én erre tennék javaslatot, hogy akár a minisztérium részéről, akár itt mi együtt a bizottság részéről, mert ez nyilvánvalóan egy technikai figyelmen kívül maradt ki, hogy átvilágításon át kell hogy essenek, viszont nem élvezik - idézőjelben mondom azt, hogy élvezik - a nemzetbiztonsági védelmet, úgyhogy szerintem ezt mindenképpen orvosolni kell.

És akkor szerintem első körben, de lehet, hogy utolsó körben ennyi, és várjuk a megtisztelő válaszokat. Öné a szó, miniszterjelölt úr.

SZIJJÁRTÓ PÉTER miniszterjelölt: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen az önök által felvetett kérdéseket. Szél Bernadett képviselő asszony kérdéseivel kezdeném, tekintettel arra, hogy Molnár Zsolt képviselő úrnak már választ adtam a kérdéseire.

Általános megjegyzést tett a képviselő asszony a magyar külpolitika minőségére a konfliktusok vonatkozásában. Azt szeretném mondani önnek, hogy én nem látom azt reálisnak, hogy a világban zajló politikai és gazdasági folyamatok egy mostaninál csendesebb nemzetközi viszonyrendszert hozzanak létre, ebből fakadóan aztán konfliktusokkal fog járni a külpolitikai tevékenység minden ország vonatkozásában. Én azt tudom önnek mondani, hogy valószínűleg ízlés kérdése, hogy ki mit gondol erről, már hogy sikerül-e betartani ezt a célkitűzést meg mi ennek a hatása, de én eddig is úgy voltam vele, hogy minden olyan konfliktust felvállaltam, amit fel kellett vállalni az érdekeink és a céljaink elérése érdekében, főlegesen meg nem vállaltam föl konfliktust. Nyilvánvalóan az üléspont meghatározza az álláspontot is, mert abban valószínűleg soha nem értenénk egyet, hogy a felvállalt konfliktusokat ön szükségesnek gondolja-e vagy én gondolom annak, de mivel a döntéseket egyelőre, úgy tűnik, nekem kell ebben a székben meghozni, ezért azt tudom önnek mondani, hogy amit szükségesnek látok konfliktust, hogy a magyar nemzet politikai, gazdasági, stratégiai érdekei érvényesítése érdekében felvállaljam, fel fogom vállalni, de egyetlenegy konfliktust sem fogok főlegesen vállalni, mert annak nincs értelme.

Az idézetet köszönöm szépen, arra is emlékszem, hogy ön 2014 szeptemberében, ha jól emlékszem, talán a négy bizottság összevont ülésén mondta el nekem az intelmeket; nyilván erre az idézetre is emlékezni fogunk még négy év múlva is.

Ami a személyi változásokra vonatkozó kérdésről, és akkor itt összekötném az elnök úr kérdésével, tehát ami az IH-ra vonatkozik, abban maradtunk a főigazgató úrral, hogy amennyiben az önök szavazatának megfelelően pénteken le tudom tenni az esküt, és hivatalba lép az új kormány annak az új struktúrájával, akkor egy átadás-átvételt természetesen végrehajtunk az IH vonatkozásában is, ahol felmérjük a jelenlegi kapacitásokat, az eddig elvégzett munkát, a jövőbeli feladatokhoz szükséges

esetleges eszköz- és kapacitásigényeket, és a végleges döntéseket nyilván majd akkor tudjuk meghozni. De én nem látom okát annak, hogy ennek a munkának úgy álljunk neki, hogy ennek mindenképpen személycsere kellene hogy legyen a vége. Én a főigazgató úrral eddig is kiválóan tudtam együtt dolgozni külügyminiszterként, bár nem az én irányításom alá tartozott a szervezet, csak a legjobbakat tudom elmondani az ő munkájáról mind szakmailag, mind emberileg, tehát ha az a kérdés, hogy én úgy álllok-e neki ezen intézmény átvételének, hogy feltétlenül le szeretném cserélni az első számú vezetőt, akkor nem, nem szeretném.

Azt, hogy az átadás-átvételi folyamat nyomán a főigazgatótól különböző szinteken indokolt lesz-e valamilyen személyi változtatás, nem tudom megmondani; ha indokolt lesz, akkor majd nyilvánvalóan a főigazgató úr a velem való egyeztetés alapján, vagy fordítva, egyeztetve végre fogjuk hajtani, de még egyszer mondom, nem azzal az alapállással érkeztem most ide, hogy akkor most a nem tudom, milyen szinttől fölfelé mindenkit lecserélünk. Nem; a főigazgató úrral szívesen dolgozom együtt. Az, hogy más személyi változásra szükség lesz-e, majd el fog dőlni az átadás-átvételi folyamat során.

Ami a minisztériumi szerepeket illeti, ott pedig Magyar Levente marad a terveim szerint a miniszterhelyettes. Az önök bizottsága szempontjából ez azért lényeges, mert az Információs Hivatal irányítása közvetlenül a miniszterhez fog tartozni a minisztériumon belül, a miniszterhelyettes meg helyettesként eljárva helyettesítheti a minisztert, de nem máshova lesz bekötve az ágrajzon az IH, hanem közvetlenül a miniszterhez. Én magam ötödik parlamenti ciklusomat kezdem meg, és ebből kettőt ellenzéki képviselőként töltöttem el, ezért pontosan tudom, hogy az nagyon helyes, hogy ha parlamenti képviselő egy miniszter, akkor tisztelje meg a parlament bizottságait lehetőség szerint minél többször azzal, hogy személyesen jön el. Egy külügyminiszternél előfordulhat, hogy nincs az országban; ha ilyen helyzet áll elő, akkor a miniszterhelyettes meg fogja oldani, de a magam szándéka szerint a lehető legtöbbször én magam képviselném a tárcát önök előtt.

A képviselő asszony kérdezett itt... *(Dr. Szél Bernadett közbeszól.)* Ja igen, ugyanúgy négy államtitkárunk lesz, mint ahogy volt eddig is, ketten maradnak, két új államtitkár lesz. A miniszterhelyettes úr parlamenti államtitkári pozícióban van formálisan, ő marad, a közigazgatási államtitkár marad, a biztonságpolitikai államtitkári pozícióra Sztáray Pétert kértem fel, aki Magyarország NATO-képviselét vezeti, és létrejön egy tájékoztatásért és Magyarország nemzetközi megjelenítéséért felelős államtitkárság, ahova a kommunikáció, illetve például a kultúrdiplomácia is tartozni fog, azt pedig az eddigi külügyi szóvivő, Menczer Tamás fogja vezetni. A két jelenleg hivatalban lévő államtitkárt, akik nem államtitkárként folytatják, nagyköveti feladat ellátására kértem fel, a Külügyi bizottság valamikor normális menetrendben meg fogja hallgatni őket, és majd dönt arról, hogy alkalmasnak találják-e őket, és alkalmasnak találják-e a miniszter javaslatát arra, hogy támogassák.

A szerkezetről azt tudom önnek mondani, és még egyszer aláhúzom, hogy az Információs Hivatal semmifajta idevonatkozó integrációs folyamatnak nem lesz a része, tehát önállóan fog továbbra is működni, ugyanakkor a miniszterelnök úr mellett létrejön egy nemzeti információs államtitkári pozíció, ahol szakmai koordinációs feladatok kerülnek majd kijelölésre. Nem tudom, hogy önök a Miniszterelnökséget vezető vagy a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető minisztert meghallgatják-e a munkatervük szerint...

ELNÖK: Nem.

SZIJJÁRTÓ PÉTER miniszterjelölt: ...ők nyilvánvalóan nálam sokkal hitelesebb választ tudnának adni, mert egyszerűen ahhoz a szervezeti egységhez fog tartozni az államtitkár. Ezzel az államtitkárral, illetve államtitkársággal nyilvánvalóan együttműködve, a szakmaiságot és a hatékonyságot előtérbe helyezve fogunk együtt dolgozni, de a törvény világosan rendelkezik arról, hogy az Információs Hivatal irányításáért a külgazdasági és a külügyminiszter lesz a felelős. Ezért abban a tekintetben is megnyugtató választ tudok adni a képviselő asszonynak, hogy semmifajta rivalizálásra nem kerül sor, mert egyrészt egy kormányon belül dolgozunk, másrészt meg a hatáskörök világosan le vannak írva.

Ami az Oroszországgal kapcsolatos kérdéseket illeti, volt több is, amit a képviselő asszony feltett, és majd a fake news-zal, az álhírekkel kapcsolatos problematikát is ide kötném be, ha megengedi az elnök úr, kicsit előreszaladva. Nem a Marson élünk, hanem Közép-Európában. Ebből fakadóan aztán a történelmi tapasztalataink világosak: itt mindenki befolyást akart szerezni. És a múlt idő nem indokolt, hanem a jelen időt kell használni, és valószínűleg ez jövő időben is így lesz: itt mindenki befolyást akart szerezni, akar szerezni, és majd fog a jövőben is akarni szerezni. És nekünk ezzel a tudattal együtt kell élnünk, ezeket a befolyásolási kísérleteket - jöjjön az bármelyik égtáj irányából - a leghatározottabban vissza kell verni, és az nyilvánvaló, hogy ebben nem kizárólag, de az Információs Hivatalnak is komoly szerepe van. Más, a titkosszolgálatokhoz tartozó intézményeknek talán az Információs Hivatalnál is nagyobb kapacitásait köti le az ezen befolyásszerzések elhárításához kapcsolódó munka, de nyilván az IH is kiveszi majd ebből a részét, mint ahogy kivette eddig is. Tehát ne legyenek kétségeink afelől, hogy nemcsak az oroszok, hanem mindenki más itt a befolyásolási tevékenységét majd végezni fogja vagy akarja végezni a jövőben is. A lényeg az, hogy ennek a magyarországi politikai döntéshozatalra semmilyen hatása nem szabad hogy legyen, magyarul: nem szabad külföldi érdekeket érvényesülni hagyni a politikai döntéshozásban. Például amikor az energiabiztonságról beszélünk, akkor is kizárólag a magyar érdekeket szabad szem előtt tartani. Az ellen, hogy Oroszország szereplője az európai energetikai viszonyoknak, olyan nagy keresztet hadjáratot indítani szerintem nem érdemes, mert a természet így rendezte a dolgokat, tehát ez így is lesz a jövőben is. Arra szeretném felhívni a képviselő asszony figyelmét, hogy az oroszokkal való energetikai együttműködés szorossága Magyarország vonatkozásában köszönő viszonyban sincs, mondjuk, néhány nagy nyugat-európai ország és Oroszország közötti energetikai együttműködés szorosságával.

Merthogy nyilvánvalóan ön is tudja, hogy a nyugati vagy nyugat-európai sajtóban és a politikai elitekben a szavak szintjén sokszor az ördögi szereplőként kikiáltott Gazprom nem az MVM-mel készíti elő az Északi Áramlat II-nek az építését, hanem a legnagyobb nyugat-európai energiavállalatokkal. Vagy ha ön elmegy a szentpétervári nemzetközi gazdasági fórumra, akkor többet fogja hallani egy bizonyos nyugat-európai nyelvnek a használatát, mint az oroszét.

A helyzet az, hogy a Gazprom rekordmennyiségű gázt ad el Európában most már évről évre, és az is világos: az, hogy Németországon belül az európai gázellátás egyik gerincoszlopaként szolgáló OPAL-vezeték száz százalékban használhatja a Gazprom, nyilván ez sem véletlen. Mint ahogy az sem véletlen, hogy az Északi Áramlat II-vel szembeni európai bizottsági fellépés némiképpen különbözik a Déli Áramlattal szembeni európai bizottsági fellépés intenzitásától. Tehát abban kétségkívül igaza van a képviselő asszonynak, hogy európai politikai szinten is az Oroszországgal szembeni verbális karate elképesztő hangerőt üt meg, de ha az ember kicsit megnézi, hogy a felszín alatt kik csinálnak üzletet az oroszokkal, akkor ott

sokkal előrébb találja a nagy nyugat-európai vállalatokat, mint néhány kis közép-európai céget. Ezért aztán ezzel a realitással nekünk együtt kell élni.

Az pedig, hogy a Magyarország energiaellátásának biztonságához egyértelműen hozzájáruló paksi beruházást egy orosz vállalattal együttműködésben fogjuk teljesen transzparensen végrehajtani, egy nemzetgazdasági és nemzetbiztonsági érdek is. Majd nézze meg, tisztelt képviselő asszony, hogy ennek a nagy orosz vállalatnak milyen közvetlen beszállítói vállalatai lesznek és azok milyen országokból jönnek. Majd nézze meg azt, hogy amikor a Paksi Atomerőmű építéséről először elkezdtek szólni a hírek, akkor mely országok tiltakoztak a leghangosabban és mely országok hangereje csökkent a legjobban.

Úgyhogy nem akarok itt politikai konfliktust generálni, de nyilvánvalóan, ha ezen kérdése mögött olyan ki nem mondott vagy néha talán ki is mondott vádak álltak, hogy ezzel Magyarország Oroszország európai befolyását kívánja növelni, akkor azt a lehető leghatározottabban vissza kell utasítanom, mert nem volt még egy olyan ország, nem volt még egy olyan vállalat, aki ilyen előnyös gazdasági és technológiai konstrukcióban tudta volna végrehajtani ezt a beruházást. A Roszatom Finnországban is épít atomerőművet, amely szintén európai uniós tagország, ugyanilyen feltételekkel.

Tehát azt mondom, tisztelt képviselő asszony, hogy én a magam részéről azt egy kifejezetten pozitív folyamatnak tartom, hogy Magyarország energiabiztonsága javulni fog az elkövetkezendő időszakban. A Paksi Atomerőmű új blokkjainak a felépítése mind az energiaellátás biztonsága, mind a gazdasági versenyképesség szempontjából fontos energiaárak szinten tartása vagy csökkentése szempontjából egy kulcsfontosságú beruházás. És persze vannak alternatív megoldások is, mert vehetnénk külföldről is energiaforrásokat, de miért nem jó az, ha ezt inkább saját magunk állítjuk elő? Tehát miért gazdagítsunk egyelőre nem tudom pontosan, hogy milyen külföldi szereplőket? Miért nem jobb, ha mi magunk fölépítjük ezt az atomerőművet, és onnantól kezdve az energiaellátásunk biztonsága tekintetében jelentős mértékben tudunk előrelépni?

Ön ismét felhozta a korábban a Külügyminisztérium, illetve a földművelésügyi tárca alkalmazásában állt Kiss Szilárd ügyét. Én megint le kell hogy szögezzem, hogy értem a törekvéseket, de én soha nem dolgoztam együtt ezzel az emberrel. Amikor én a Külügyminisztériumba kerültem, ez az ember már nem volt ott. Tehát ő soha az én felügyeletem alatt semmilyen tevékenységet nem folytatott. Az oroszországi vízumkiadással kapcsolatban pedig egy nemzetközi standardoknak megfelelő eljárás keretében a vízumkiadás kiszervezése megtörtént. Ez azt jelenti, hogy a vízumigények begyűjtése és előzetes szelektálása egy nemzetközi eljárásban kiválasztott partner által történik kulturált körülmények között. Így a konzuli feladatokat ellátó alkalmazottainknak sokkal kisebb munkaterhelés mellett, sokkal komolyabb ellenőrző munkát lehetővé téve kell kiadniuk vagy nem kiadniuk a vízumokat végül. Ez egy nemzetközi bevett gyakorlat, visa outsourcingnak hívják, nagyon sok ország oldja meg így a vízumügyek beszedését. Ez nem azt jelenti, hogy a döntést is a külső szereplő végzi el, hanem a vízumigények begyűjtése, előzetes szelektálása, csoportosítása történik meg egy külső szereplő által, majd innentől kezdve sokkal könnyebb és egyszerűsített döntéshozatali folyamat történik magán a konzulátuson. Ezt sok ország alkalmazza, Magyarország is alkalmazza ezt nagyon sok nagykövetségen egyébként, ezzel kiszűrve azt, hogy mondjuk, egy komoly munkaterhelésből fakadóan átcúsússzanak olyan igénylések, amelyeknek nem kellene átcúsúszni.

Elnök úr is és a képviselő asszony is rákérdezett a gazdasági érdekérvényesítésre, hogy ezt hogyan gondolom. Elnézést, akkor lehet, hogy

félreérthető voltam, de semmiképpen sem arra gondoltam, mint amit ön vagy önök sugalmaztak. Én arra gondoltam, hogy a mi feladatunk a Külgazdasági és Külügyminisztériumban az - mivel a külgazdaság is idetartozik -, hogy Magyarországra beruházásokat hozunk. Tehát külföldi vállalatokat arról győzzük meg, hogy Magyarországon van a legjobb helye a beruházásuknak. De mivel nem egyedül vagyunk ezzel a célkitűzéssel, hanem a világ összes többi országa ezzel a célkitűzéssel van, hogy meggyőzzenek nagyvállalatokat arról, hogy az adott országban a legjobb helye van a beruházásnak, ezért ebben országok közötti verseny van, és én erre értettem, hogy az Információs Hivatalnak igenis szerepe kell hogy legyen. Mikor versenyzünk egy-egy nagy, Magyarországon munkahelyek százait vagy ezreit jelentő beruházásért más országokkal, akkor itt a Külügyminisztérium használja ki az egy irányítási struktúrából fakadó hatékonyságbeli előnyöket. Lehet olyan javaslat is, hogy egyébként külföldi beruházások Magyarországra vonzása tekintetében ne használjuk ezt a lehetőséget, de én ezt nem tartanám jó javaslatnak. Tehát még egyszer mondom, erről szól az, amikor én gazdasági célú hírszerzésről beszéltem.

Az Egyesült Államok döntése arról, hogy átköltöztetik-e a nagykövetségüket vagy sem. Nézze, ön azt mondja, hogy mi támogattuk ezt a költözést. Erre több ok miatt sem kerülhetett sor, például minket erről nem kérdeztek meg. Miért támogattuk volna? Mi dolgunk van nekünk ezzel? Mi közünk van nekünk ahhoz, hogy az Egyesült Államok hol működteti a nagykövetségeit a világ akármelyik országában? Hol hallott ön olyan nyilatkozatot, hogy a magyar külügyminiszter ilyet támogat? Miért támogatna ilyet? Én egy dologért vagyok felelős, hogy Magyarország nagykövetségei hol vannak. Azt, hogy az Egyesült Államok nagykövetségei hol vannak, szerintem bízzuk rá a state departmentre meg az amerikai elnökre, mert ez bőven a mi fizetési szintünkön fölülálló probléma. Mi ezzel nem kell hogy foglalkozzunk. Mi közöm van nekem ehhez?

Az egy más kérdés, hogy azt világossá tettem az Európai Unió külügyi főképviselője számára, hogy azt sem tartom szükségesnek, hogy az Európai Unió ez ügyben közös nyilatkozatot adjon ki. Ha Federica Mogherininek erről véleménye van, mondja el! Ha a németeknek erről véleményük van, mondják el! Ha az olaszoknak véleményük van, mondják el! De miért kell egy közös európai nyilatkozatot kiadni már ebben is? Tehát szerintem az Európai Unió már bőven megtanulhatta volna azt, hogy nem kell föltétlen minden nemzetközi történésben, ha azok néhány kilométerre vagy sok ezer kilométerre vannak tőlünk, azonnal megnyilvánulni. Ha van véleménye európai országoknak az Egyesült Államok külpolitikájáról, akkor mondják el. Én nem érzem a szükségét annak, hogy Magyarország más, főleg nála sokkal erősebb országok külpolitikai döntéseit kommentálgassa. Ebben az ügyben sem gondolom azt, hogy nekünk ehhez a lépéshez bármilyen módon, pozitívan vagy negatívan viszonyulnunk kellene. Ennek megfelelően nem is viszonyulunk mi ehhez sehogy. Mi minden olyan lépést támogatunk a nemzetközi politikai térben, amely közelebb visz a közel-keleti békéhez, és nem támogatunk olyan hisztérikus nyilatkozatokat, amelyek meg távolabb visznek tőle. De azért - hogy is mondjam - az egy ambiciózus vállalás lenne, hogy mi a saját külpolitikánkat abban a színben láttassuk, hogy bármilyen módon befolyással tudunk lenni egy amerikai nagykövetség költöztetésére.

Ugyanakkor pedig azt gondolom, hogy amikor az Európai Unió nem ebben a kérdésben, most ettől függetlenül beszélek erről az ügyről, hanem Izraellel kapcsolatos döntéseket meg nyilatkozatokat tesz meg hoz, akkor ott a kiegyensúlyozottságra kell törekedni, és ezt mindig is érvényesítettük ezen viták során vagy képviseltük ezt az álláspontot.

Németh Zsolt alelnök úrnak köszönöm a kedves szavait. Jólesnek, emberből vagyunk mindannyian, hazudnék, ha azt mondanám, hogy nem estek jól. A

külgazdaság és a külügy integrációja szerintem egy sikeres folyamat volt, legalábbis nehéz lenne kudarcként beállítani azt, hogy évről évre növeltük a magyar exportot, és 2017-ben a magyar gazdaságtörténetben először a 100 milliárdot is meghaladta a magyar kivitel. Mint ahogy nehéz lenne kudarcként beállítani azt is, hogy 60 százalékkal növeltük a Magyarországra érkező külföldi nagyberuházások számát 2010-hez képest. 2010-14-ben 60 nagyberuházást tudtunk Magyarországra hozni, 2017-ben meg 96-ot. Szerintem ez egy jó döntés volt, mint ahogyan nagyon remélem, hogy utólag az fog bebizonyosodni az IH irányítási jogkörének hozzánk telepítéséről, hogy szintén hatékonyságnövekedést eredményezett. Valami hasonlót terveztünk már a főigazgató úrral, mint amit alelnök úr felhozott, ő akciótervnek nevezte. Ezért is indítjuk el azt a körülbelül 30 napos átadás-átvételi folyamatot, amelynek a végére szeretném látni azt, hogy milyen módon tudjuk egymás hatékonyságát növelni.

Az Egyesült Államokkal kapcsolatban tett fel kérdést az alelnök úr. A következőt tudom mondani: a magyar-amerikai kapcsolatrendszer három pilléren alapul: politikai, gazdasági és védelmi pilléren. A gazdasági együttműködés szerintem sikertörténet. Az elmúlt négy év amerikai beruházásainak nyomán a második legjelentősebb beruházói közösség Magyarországon az amerikai lett, 1700 amerikai vállalat működik ma Magyarországon, és ők több mint százezer magyar embernek adnak munkát, 12 stratégiai partnerünk amerikai, a tizenharmadikkal, az Exxon Mobillal hamarosan aláírjuk a vonatkozó megállapodást.

A védelmi együttműködés tekintetében szerintem annál többet nem kell mondani, mint hogy részt veszünk katonákkal, tehát nemcsak szavakkal, hanem katonákkal az Iszlám Állam elleni globális koalícióban, hogy még mindig ott vagyunk Afganisztánban, és hogy a NATO-ban mindig rendkívül pozitívan beszélnek a magyar katonai szerepvállalásról és hozzájárulásról.

A védelmi együttműködési megállapodás kapcsán a kormány feladat kijelölése alapján én tárgyalok a Pentagonnal. Itt a közös cél az, hogy megkössük a megállapodást, pontosabban ez egy több mint húsz évvel ezelőtt megkötött megállapodásnak a megújítása, aktualizálása, mert azért némileg változott a helyzet az elmúlt két évtizedben. Tehát a lényeg az, hogy meg akarunk állapodni természetesen, azonban néhány, a nemzeti szuverenitást érintő kérdésben, valamint technikai kérdésben még azért nem vágnak teljesen egybe az álláspontok. Mondok önnek egy példát: Magyarországról egy harmadik ország ellen indított akcióhoz akkor milyen szintű magyar engedély kell vagy milyen nem. Vagy például milyen adómentességet vagy egyéb mentességeket élvezhetnek a Magyarországra ideiglenesen ideérkező nem magyar állampolgárságú személyek, akiknek a tevékenysége katonai tevékenységhez kapcsolódik. Tehát azért még sok részletet kell itt tisztáznunk, de egyértelműen szeretnénk megállapodni a védelmi együttműködési megállapodásunknak az aktualizálásáról.

A politikai együttműködés a harmadik pillér. Amíg demokrata adminisztrációja volt az Egyesült Államoknak, addig több nyílt beavatkozási kísérletet láthattunk a magyar belpolitikai folyamatokba, azonban a republikánus adminisztráció hivatalba lépése óta kétségtelenül a helyzet javult, és szerintem a minőségi, dimenzióbeli javulás lehetőségét egy közelmúltbeli kinevezés teremtette meg. Egészen a közelmúltig nem volt európai ügyeket felügyelő vagy európai kapcsolatokért felelős államtitkár a state departmentben. Wess Mitchell megkapta ezt a kinevezést az elmúlt esztendő végén, Wess Mitchell hamarosan Budapestre látogat, már a végső dátumról is megállapodtunk. Ő egy olyan államtitkár, aki Közép-Európát az Egyesült Államok természetes szövetségeseiként látja, olyan államtitkár, aki a közép-európai térségnek hangsúlyos szerepet szán az amerikai külpolitikában, és akivel végre nem a magyarországi belpolitikai folyamatok amerikai szemén keresztül

történő értelmezéséről kell állandóan beszélni, hanem a kétoldalú kapcsolatok fejlesztésének a lehetőségéről. Úgyhogy én itt egy jelentős előrelépésnek a lehetőségét látom most.

Azt kell látni, tisztelt alelnök úr, bár ezt nyilván legalább olyan jól látja, mint én, hogy az államtitkár kinevezéséig gyakorlatilag a miniszteren kívül nekünk a demokrata adminisztráció embereivel kellett dűlőre jutni minden létező kérdésben, dacára annak, hogy most már lassan másfél esztendeje került sor az elnökválasztásra az Egyesült Államokban. De ez az ő dolguk, ennek a kommentálása semmilyen módon nem tartozik a céljaink és feladataink közé.

A nemzetpolitikai diplomácia viszont annál inkább: a gazdaságfejlesztési programokat folytatni fogjuk, erről az imént részletesen beszámolhattam a Nemzeti összetartozás bizottságában, és mivel az önök képviselőtársai mind jelen vannak, ezt most itt nem ismételném meg, talán csak annyit, hogy összesen 31 ezer határon túli magyar pályázót támogattunk 43,2 milliárd forint értékben, amelynek nyomán 82 milliárd forintnyi beruházás jött létre a határon túli magyar területeken. Tehát a magyar nemzeti közösségek gazdasági típusú megerősítése című célkitűzésünket a jövőben sem adjuk fel, és ezeket a gazdaságfejlesztési programjainkat mind a szomszédos országokban folytatni fogjuk.

A szomszédosságpolitika fontosságáról való megjegyzésével pedig egyetértek, és természetesen meg fogjuk nézni, hogy ennek a struktúrában történő leghatékonyabb elhelyezése hogyan tud kinézni.

Elnök úr, azt hiszem, az első két kérdésre válaszoltam, tehát amennyiben önök a bizottsági ülést hamarosan összehívják a kormány hivatalba lépése után az ön által említett kérdésekben, akkor természetesen biztosítani fogjuk azt, hogy válaszokat kapjanak az önök által feltett kérdésekre.

A személyi kérdésekre válaszoltam.

A nemzetbiztonsági törvény módosítására vonatkozó javaslatát észszerűnek tartom, bár hogy őszinte legyek, még nem mélyedtem el a nemzetbiztonsági törvény idevonatkozó passzusában, de ha valóban azonos kötelezettségek terhelik és azonos hozzáférési lehetőségeik vannak a két bizottság tagjainak, akkor nem látom, hogy milyen oka lehetett annak egyébként a pontatlanságon túl, hogy a nemzetbiztonsági védelem kiterjesztése ott nem történt meg, ezt meg fogjuk nézni. Amennyiben ennek kizárólag ilyen oka volt, és amennyiben a Külügyi bizottság elnöke is egyetért vele, akkor nyilván a magunk részéről szívesen felvállaljuk ezt az ügyet.

A gazdasági hírszerzésre vonatkozó kérdésére válaszoltam az elnök úrnak, mint ahogyan a fake news kapcsán is, azt gondolom, ezt megtettem.

A hét pont, amit felsoroltam, igen, ezeket látom azoknak a globális és regionális politikai folyamatoknak, amelyek alapvetően meg kell hogy határozzák az Információs Hivatal munkáját az elkövetkezendő időszakban. Szerintem egy elég széles tárházat adja ez a feladatoknak, tehát semmiképpen sem fogják azt érezni a kollégák az Információs Hivatalban, hogy be van határolva valamifajta politikai célkitűzéssel a munkájuk.

A szerb reláció kapcsán engedje meg, hogy elmondjam, és talán ez volt az utolsó kérdése az elnök úrnak, tehát a szerb reláció kapcsán a következőt tudom mondani: Szerbiával nagyon hosszú ideig a gyalázkodás és a történelmi konfliktusok határozták meg az együttműködésünket, együtt nem működésünket, egész kapcsolatunkat, amelynek egyértelmű kárvallottja a magyar nemzeti közösség volt a Vajdaságban. És ha ön összehasonlítja, bár ezt korrekt módon meg is tette, az öt vagy tíz évvel ezelőtti helyzettel, akkor most egy egészen más helyzetet tapasztal. Sőt, szerintem azt sem túlzás mondani, hogy a szerbek jelenleg több jogot adnak a magyar nemzeti közösségnek, mint néhány EU-tagállam szomszéd, úgymint kulturális

autonómia, a Vajdaság helyzete, maga az a gesztus, hogy bár hét képviselője van a VMSZ-nek a vajdasági tartományi parlamentben, mégiscsak mi adjuk a parlament elnökét, mármint úgy értem, hogy a Vajdasági Magyar Szövetség adja a parlament elnökét, vagy az, hogy négy képviselője van a VMSZ-nek a belgrádi parlamentben, és a kormánytöbbség biztosításához nincs feltétlenül rájuk szükség, mégis a kormánykoalíció részévé válhattak, és négy államtitkári helyet birtokolnak, szerintem ezek mind-mind olyan fontos gesztusok, amelyeket értékelni kell, másrészt nagyon fontos lehetőséget adnak, amely az adott nemzeti közösség érdekérvényesítése szempontjából fontos.

Én itt ugyanazt a politikai alapvetést vallom, mint úgy általában a nemzeti közösségekkel kapcsolatban, hogy szerintem kevésbé nekünk kell itt Budapestről megmondani, hogy mi jó a határon túli magyar nemzeti közösségnek, majd az ő egyértelmű támogatással rendelkező szervezetük megmondja, hogy mit vár el a magyar kormánytól ebben az ügyben. Tehát itt nekünk a stratégiai partnerünk egyértelműen a VMSZ, amely a vajdasági magyar közösség legnagyobb részének a támogatását maga mögött tudhatja. Mivel Szávay képviselő úrral szerintem többet beszéltem, mint néhány kormánypárti képviselőtársammal, hogy néhány családtagomat ne említsem, az elmúlt időszakban, ezért pontosan tudom azt, hogy ebben a kérdésben a Jobbik és köztünk soha nem lesz vagy belátható időn belül nem lesz megállapodás, de az kétségtelen, hogy a VMSZ által elvárt, az általuk meghatározott célok és feladatok mentén alakítjuk a Vajdasággal kapcsolatos politikánkat. És szerintem, elnök úr, tisztelt képviselőtársaim, nekünk igenis érdekünk lenne, Magyarországnak és az ott élő magyar nemzeti közösségnek is, hogy a szerbek integrációs folyamatát felgyorsítsuk. Nemcsak maga Szerbia európai uniós csatlakozása miatt, hanem azért, mert én úgy gondolom, vagy úgy látjuk, hogy a nyugat-balkáni térség stabilitása szempontjából a szerbeké a főszerep, és ha Szerbia hozzá tud járulni a térség stabilitásához, akkor miért ne segítsük hozzá mindehhez?

És gondoljon bele, bár egyikünk sem volt döntéshozói pozícióban akkor, sőt nem is lehettünk, amikor az európai uniós csatlakozási tárgyalásokat Magyarország folytatta, akkor ott is mindig az volt a helyzet, hogy ha nem volt előrehaladás, akkor magának a folyamatnak a létjogosultságát kezdték el egyesek megkérdőjelezni. És azért Szerbiában meg más országokban is, ahol a NATO-val vagy az EU-val való szorosabb együttműködésre törekednek, ha nincs pozitív visszajelzés, vagy ha nagyon vontatott a haladás, akkor egy idő után a közvélemény nyilván meg fogja kérdőjelezni az adott kormány erre vonatkozó törekvéseinek a szükségességét, hitelességét, sikerességét, és ez szerintem nem érdekünk. Ha belegondol, azért 7 év 2500 nap; miért kell még 2500 nap az Európai Bizottságnak ahhoz, hogy eldöntse, hogy Szerbia vagy Montenegró, pláne Montenegró alkalmas-e az európai uniós tagságra vagy sem? Tehát Montenegró kapcsán: 600 ezer lakos; NATO-tag; egyértelműen bizonyította az elkötelezettségét, egyértelmű keleti befolyásolási kísérleteknek állt ellen, annak dacára, hogy kicsi ország, és mégis megtette, tehát én azt gondolom, hogy ezeket az integrációs folyamatokat igenis fel kell gyorsítani.

Szerbia kapcsán meg egy történelmileg új helyzet állt elő a magyar nemzeti közösségnek nyújtott lehetőségek vonatkozásában. Azt hiszem, hogy a szerb volt az utolsó kérdése az elnök úrnak, ugye? *(Jelzésre:)* Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Kérdezem, hogy van-e még valakinek kérdése. *(Jelzésre:)* Szél Bernadett képviselő asszony!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm. Tisztelt Miniszter Úr! Miniszterjelölt Úr! Nagyon magas labdákat adott nekem itt Paks II-vel kapcsolatban,

de ez egy olyan vita, amit most már évek óta folytatunk parlamenten belül és azon kívül is.

Nézze, nulla naivitás van bennem, de ha már itt történelmi példákkal jöttünk és párhuzamokkal, Szent István intelmei vagy akár Roosevelttel útmutatása, akkor én a három részre osztott Magyarországra szeretném önt emlékeztetni, ugyanis Paks II-vel kapcsolatban én leginkább azt látom, hogy ebben van érdeke az oroszoknak jócskán. Van benne érdeke és profitja lesz benne egyes nyugat-európai cégeknek, és lesz benne jócskán haszna a NER-lovagoknak. *(Zaj a kormánypárti képviselők körében.)* Azt, hogy ebben a magyar érdek hol jelenik meg, egyelőre nem látom ebben a kérdésben, azon magyar családokat viszont látom, akik ezt az egész beruházást fizetni fogják. De ha ön azt állította nekem... *(Közbeszólásra:)* A NER-lovag kifejezést használtam, igen, tehát mi ezt így ellenzéki körben szoktuk használni, akkor most elmondom önnek is, hogy ez egy létező kifejezés Magyarországon. *(Közbeszólások a kormánypárti oldalról.)* Esetleg, ha jeleznék elnök úrnak, hogy hozzá kívánnak szólni ehhez a kérdéshez, akkor megköszönöm.

ELNÖK: Kérem képviselőtársaimat, hogy hallgassuk egymást végig.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Sajnos nem én vagyok a Nemzetbiztonsági bizottság elnöke *(Közbeszólások a kormánypárti oldalról: Hála istennek!)*, úgyhogy nem tudom figyelembe venni, amit mondanak.

ELNÖK: Ellenzéki kérdés van, aztán miniszterjelölti válasz, és aztán lezárjuk.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Viszont akkor én szaván fognám önt, ugyanis ön azt mondta, hogy a Paks II. bővítése teljesen transzparensen zajlik. Azt gondolom, hogy nem viccelődni jöttünk ide össze a Nemzetbiztonsági bizottság kötelékében és az ön meghallgatására. Ha valóban ön úgy gondolja, hogy itt teljes transzparencia lehetséges, akkor legyen kedves, gondoskodjon róla - miniszter lesz, erre számos jogosítványa meglesz -, hogy az összes EPC-szerződés itt, ebben a bizottságban, ha kell, ha úgy igényli - ezek azok a szerződések, amelyek a részleteket tartalmazzák: üzemanyag-ellátás, például a kulcsra kész erőművel kapcsolatos összes részlet; hogy például hogyan tudunk kiszállni ebből a beruházásból. Tehát az összes ilyen részlet ebben van elrejtve. Ezt egy titokszobában őrzik a volt Nemzeti Fejlesztési Minisztérium alatt. Tudom, mert többször voltam ott. Az egyedüli képviselő vagyok a magyar parlamentből az előző ciklusból, aki megnézte ezeket a szerződéseket. Ez 11 ezer oldal angol nyelven. Minden van benne, amit el tudnak képzelni. A Nemzetbiztonsági bizottság zárt körben az összes részletet tárgyalni tudja, sőt szakemberek segítségével, akik szintén feltehetően rendelkeznek átvilágítással, hiszen olvassák és látják ezeket a különböző szerződéseket, jöjjenek át és beszéljük át, ami ezekben a szerződésekben van.

Az én meggyőződésem az, hogy ezeknek a szerződéseknek a nagy része nyilvános adat is lehetne, sőt kellene, hogy az legyen, tekintve, hogy a magyar adófizetők fizetik ezt az egészet, ami egyébként markánsan eltér attól a finn példától, amit említett. Nem tudom, tényleg nagyon magas labdákat adott. A finn beruházást többször le kell állítani azért, mert ahogy a finnek mondták, más a kultúrája a Roszatomnak és más a finneknek. A Roszatomnál előbb akartak cselekedni, utána majd lepapírozzák, a finneknél meg úgy szokták, hogy végigbeszéljük a dolgokat és ha megegyeztek valamiben, akkor lehet építkezni. Nem halad úgy ez az építkezés, ahogy kellene, a Roszatom nem minősült megfelelő partnernek. Tehát a finn projektet ne nagyon emlegessük, azonkívül ott magántőke van benne, itt meg a magyar adófizetők

tőkéje van benne, a mi forintjaink vannak benne. Úgyhogy van gond ezzel a beruházással, tisztelt miniszterjelölt úr. Viszont, ha ön tényleg azt gondolja, hogy itt teljes transzparencia van, akkor legyen. Akkor gondoskodjon róla!

A másik, hogy arra meg tényleg nem tudok mit mondani már, hogy a hitel, a technológia, a fűtőelem egy jelentős része, szóval minden az oroszoktól jön, és ön azt mondja, hogy magyar, miért nem mi csináljuk és miért másnak adjuk a beruházást; pont az, hogy mindent kiadtak a kezükből. Az, hogy néhány NER-lovag itt majd jól fog járni, az az önök biznisze a mi kárunkra, mindannyiunk kárára. Azt nem tudom a magyar érdekek betudni. Egyébként uránt pedig szeretnének bányászni? Mert erről még úgy viszonylag halk hírek röppentek föl. Bizonyára tudja, hogy én pécsi vagyok, és viszonylag érzékenyek vagyunk az uránbányászatra. Kénsavval termelték ki az én szülővárosom alól az uránércet. Az uránbányászok életét érdemes lenne megismernie mindenkinek, aki az atomenergia híve vagy elkötelezettje, vagy azt gondolja, hogy egy tiszta energiahordozó. Jelenleg is zajlik a vízbázis rekultivációja az előző ciklusos uránbányászat kárai alól. Ha jelenleg vannak tervek, hogy kénsavval lakott terület alól bányásznák ki az uránércet, ez a XXI. században Európa közepén azt gondolom, hogy rémálom, de a Föld bolygó minden pontján egy rémálom, mert ahol emberek élnek, oda nem fecskendezek kénsavat. Hosszú beszélgetés ez, fogunk még erről bőven tárgyalni, főleg ha ön tartja a szavát és a teljes transzparencia mellett kötelezi el magát, akkor legyen kedves; és mondta is, hogy szeretne személyesen jönni hozzánk sokat, ami rendkívül fontos. Jöjjön és beszéljük át ezt az egész kérdést, pontosan mire szerződtek benne.

A visa outsourcingról beszélt ön még. A visa outsourcing valóban egy dolog, ami működik, de itt visa shopping volt, ami teljesen más tészta. Ilyen ne legyen. Én tényleg érdeklődéssel hallom önöket, hogy nyolc éve most már azt mondják nekünk, hogy mi mindent meg nem tesznek azért, hogy a külföldi tőkét bevonzogassák Magyarországra. Volt valaha egy Fidesz, amely a polgári Magyarországot jelölte meg célként. Akkoriban még a belső tőkeképző képesség erősítéséről beszéltek nagyon sokat. Azt gondolom, hogy célszerű lenne és ez a szellemi horizontján nagyon szeretném, ha újra megjelenne, ha már ilyen erős felhatalmazást kaptak, hogy erre koncentrálna, a magyar szuverenitás, a belföldi tőkeképző képesség, a kis- és középvállalkozások, a magyar agrárium helyzete. Van ott bőven potenciál. Az, hogy itt a titkosszolgálatokkal kapcsolatban most már gazdasági érdekekkel kapcsolatban mit hallunk, nincs olyan bizalom az önök irányába, hogy jól értelmezzük azt, amit önök mondanak. Úgyhogy olvasni fogom azokat a jelentéseket, amelyeket főigazgató úr jóvoltából rendszeresen meg fogunk kapni a titkárságon, és legyen kedves, gondoskodjon róla, a hatalma várhatóan meglesz hozzá, hogy ott legyenek ezek a különböző hírszerzői jelentések, amelyek arról szólnak, hogy önök hogyan valósítják meg ezt a bizonyos gazdasági érdekérvényesítést.

Jeruzsálemmel kapcsolatban pedig egy dolgot tudok mondani, át fogunk térni akkor az írásbeli kérdések műfajára, mert nagyon más nyilatkozatokat látunk, hallunk, úgy gondolom. Úgyhogy akkor ezt folytassuk ilyen módon, és továbbra is szeretném önt kérni arra, hogy olyan kijelentéseket tegyenek, amelyekben nem felejtik el azt, hogy a diplomáciában minden háromszorosan tud visszacsapni. Ugye, egy egyetemre jártunk; ön, ha minden igaz, külügyi szakirányon végzett, én nemzetközi kapcsolatokon végeztem, ez most a Nemzetbiztonsági bizottság, én nem akarom ezt a két dolgot összekeverni. Viszont azt tudom önnek mondani, hogy az önök szájából elhangzó nyilatkozatok minden egyes magyar állampolgár sorsát nagyon jelentősen befolyásolják. Ugyanis nem úgy írják le az újságok, hogy a magyar kormány így gondolja, hanem hogy Magyarország így gondolja. Én ez ellen rendszeresen tiltakozom, mert önöknek hiába van kétharmada, nincs annyi

támogatottsága a magyar választópolgárok körében, bőven nem. Több ellenzéki szavazó volt, mint ahányan a Fidesz-KDNP-re szavaztak. Úgyhogy figyeljenek a külpolitikára, mert a diplomáciában, ha valami félremegy, az generációkon keresztül tud problémákat okozni. *(Halász János: Nagyon fegyelmezettek vagyunk, elnök úr. - Dr. Szél Bernadett: Elvárható.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. Én maximálisan támogatom, hogy minél alaposabban beszéljünk ki mindent, de azért az is feladatom vagy kötelességem, hogy fölhívjam rá a figyelmet, hogy csak a nemzetbiztonsági relevanciával bíró ügyeket érintsük. Most itt elhangzott sok olyan is, ami nem biztos, hogy a külügyminiszter kompetenciája. Gondolok itt bányászatra meg nem tudom, mi mindenre.

Egyébként arra ígéretet tudok tenni, ahogy a kettővel ezelőtti ciklusban, ahogy az elmúlt ciklusban, úgy most is szerintem fogunk egy kihelyezett nemzetbiztonsági bizottsági ülést tartani akár az eróműben *(Dr. Szél Bernadett: Paks II.)*, azzal kapcsolatban szerintem nagyon sok miniszternek van kompetenciája. Itt én tényleg csak tisztelettel támogatom, hogy mindent minél nyilvánosabban, minél alaposabban beszéljünk ki, de nagyon sok területet érintett, és itt most nem kell szerintem ebben a teremben mindent megbeszélni.

Miniszterjelölt úr, öné a lehetőség.

SZIJJÁRTÓ PÉTER miniszterjelölt: Köszönöm szépen, elnök úr. természetesen élve az ön intelmével, szeretném felhívni tisztelettel a figyelmet rá, nem szemtelenségből, de tényleg van egy miniszter, akinek kizárólag ez a feladata. Nem tudom, hogy az ő meghallgatása az önök munkatervében benne van-e vagy sem.

ELNÖK: Nincs.

SZIJJÁRTÓ PÉTER miniszterjelölt: Akkor most már többedik sikertelen kísérletet teszek a meghallgatások promotálására, de én tényleg azt gondolom, hogy Süli miniszter úrhoz nyugodtan forduljanak bizalommal, mert ha van szakember az országban, aki ezt a kérdést szakmai alapon a legjobban tudja kezelni, akkor az egészen biztosan ő maga. Ráadásul, most nem akarok belemenni a politikai minősítgetésekbe, ha megengedik, de mégiscsak van egy 40 százalékos lokalizáció kikötve a kivitelezési szerződésekből - ez azt jelenti, hogy legalább ennyi munkát magyar cégek fognak elvégezni. Én azt gondolom, hogy ez a beruházás a jelentőségénél és a mértékénél fogva is az elmúlt meg az elkövetkezendő évtizedek legjelentősebb magyar gazdaságfejlesztési projektje. Ebben nyilvánvalóan a magyar részvétel, az ebből létrejövő munkahelyek, az ebből létrejövő hozzáadott érték mind-mind itt marad, az mind-mind a magyar gazdaságot, a magyar vállalatokat fogja gazdagítani.

Nyilván, ahogy az elnök úr is mondta, a kénsav befecskendezéséért valószínűleg nem tesz engem felelőssé a képviselő asszony, tehát ezt én nem tudom kommentálni; nem tudtam, hogy pécsi, most már tudom.

Ami pedig a tőkevonást illeti: nézze, az, hogy világszerte zajlik egy óriási verseny a beruházásokért, mivel mindketten a közgázra jártunk, ezért egyikünknek sem hathat újdonságként. Hogy Magyarország nemzetgazdasági teljesítményét nagymértékben határozzák meg a külgazdasági faktorok, azért ez sem új, és ez sem köthető a Fidesz kormányzati ciklusaihoz. Magyarország egy akkora ország, amekkora, akkora gazdasági erővel, amekkora van nekünk, és akkora lakossággal, mint amekkoránk van. Tehát ebből fakadóan aztán az a tény vagy az a kérdés, hogy sikeresek leszünk-e a jövőben is a beruházások Magyarországra hozatalában,

alapvetően fogja meghatározni a magyar gazdaság növekedési pályáját, mint ahogy az is, hogy a külgazdaság területén az exportban sikeresek tudunk-e lenni. A tavalyi esztendőben 90,1 százalék lett az export/GDP mutató, ami azt jelenti, hogy azért elég erős a külkereskedelem hatása a magyar nemzetgazdasági teljesítményre úgy összességében.

De én azt tudom önnek mondani, tisztelt képviselő asszony, hogy tavaly 96 nagyberuházás érkezett Magyarországra a beruházásösztönzési rendszerünkön keresztül, korábban ez 71 volt, 3,5 milliárd eurónyi beruházást hozott ez Magyarországra, és a hozzáadott érték növekedését világosan mutatja, hogy a 2017-ben a beruházásösztönzési rendszeren keresztül behozott beruházásokkal létrehozott munkahelyeknél a fizetések 20 százalékkal magasabbak átlagban, mint a 2016. évben hasonló rendszeren keresztül bejötteknél. És ha megfigyeli, hogy milyen típusú beruházásokat hoztak Magyarországra az elmúlt években például az autóipar szereplői, akkor azt látja, hogy ezek már nem azok a klasszikus összeszerelő beruházások, hanem az új autóipari időszakhoz vagy korszakhoz kapcsolódó, mesterségesintelligencia-fejlesztéssel, elektromobilitás kifejlesztésével kapcsolatos, kifejezetten kutatás-fejlesztésre alapuló munkahelyek. Ezért aztán szerintem ezt a folyamatot a jövőben is támogatni kell, különös tekintettel arra, hogy ezt az egész negyedik ipari forradalmat az az ágazat vezényli globálisan is, amely a magyar gazdaság gerincoszlopa, ez pedig az autóipar. Tehát nyilvánvalóan ha egy ágazat 28,5 százalékkal veszi ki a részét a teljes feldolgozóipari teljesítményből, akkor annak a jövőbeni magyarországi beruházásokkal kapcsolatos döntései alapvető fontosságúak a számunkra - az autóiparról beszélek itt, amelynek a termelési értéke 8038 milliárd forint volt a tavalyi esztendőben, tehát a nemzetgazdasági teljesítményhez való hozzájárulása egyértelmű. Na itt is majd feladata lesz egyébként az Információs Hivatalnak, hogy ebben az új ipari korszakra történő átállásban Magyarország sikeres tudjon lenni, és minél több ilyen beruházást tudjunk Magyarországra hozni. Itt is érvényesíteni kívánjuk majd a hatékonyságnövekedést, amely a közös irányításból fakad.

Ami pedig az irántunk való bizalmat illeti, képviselő asszony, higgye el, én azon leszek a következő időszakban, amíg lehetőségem lesz ezt a tárcát vezetni és önökkel együttműködni, hogy ezt a bizalmat növeljem. Azért az némiképpen megnyugtató, hogy 2 millió 800 ezer ember bizalmát körülbelül egy hónappal ezelőtt elnyertük; remélem, hogy önt is majd a minket ezzel a bizalommal kitüntetők körében tudhatjuk. Igyekszem majd úgy dolgozni, hogy ez így legyen. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Feltételezve, hogy nincs több kérdés, kérdezem, hogy van-e még kérdés, észrevétel, mert én nem szeretnék senkit korlátozni. *(Dr. Szél Bernadett: Elnyomva érzem magam...)* Azért kérdezem, hogy van-e. Én nem akarok olyan elnöki gyakorlatot, hogy bárkibe belefojtsam a szót, de én azt gondolom, hogy lesz lehetőség, és kell is hogy legyen, mert nagyon sok fontos dolog elhangzott, nagyon sok fontos terület, és biztos vagyok benne, hogy ennél alaposabb tájékoztatást már csak zárt ülésen lehetne kapni, azt pedig szerintem - tekintve, hogy most kapta vissza a Külügyminisztérium és nem a körünkben ülő leendő külügyminiszter felügyelte az elmúlt években a hírszerzést - nem biztos, hogy most kell elrendelnem.

Határozathozatal

Úgyhogy ezzel lezárva én kérdezem a bizottság tagjait, hogy ki az, aki támogatja Sziijártó Péter külgazdasági és külügyminiszterre történő kinevezését. *(Szavazás.)* Négy igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Kettő nem. És nulla tartózkodás, tekintettel arra, hogy egy fő távozott a bizottság tagjai közül.

A Nemzetbiztonsági bizottság 4 igen szavazattal, 2 nem ellenében támogatta a miniszterjelölt úr miniszterré történő kinevezését.

Az egész ország és nemzet érdekében őszintén kívánom, hogy a következő négy év eredményes és botrányoktól mentes legyen a Külügyminisztérium tekintetében és az egész kormányzás tekintetében!

Az ülés berekesztése

Nagyon szépen köszönöm mindenkinek a részvételt, és ezzel a bizottsági ülést lezárom. Szép napot mindenkinek!

(Az ülés befejezésének időpontja: 17 óra 56 perc)

Mirkóczki Ádám
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Morvai Elvira és Baloghné Hegedűs Éva